

LUBĚNICKÝ MIX

Vydává OBECNÍ ÚŘAD V LUBĚNICÍCH
783 46 Těšetice, okr. Olomouc
tel. 585 95 42 97, e-mail: ou@lubenice.cz

Ročník 9
Leden 2023

Z OBSAHU:

• Na co se můžeme těšit v roce 2023	1–2
• Mateřská škola Lubenice v roce 2022	3–5
• Trpělivost růže přináší	6–8
• Knihovnické okénko	8
• SDH Lubenice 2022	9
• FC Bublákovi	10
• FC Lubenice	11
• 10 let Sportovního klubu Lubenice	12
• Gulášfest	12–13
• Mikuláš	13
• Branný den	14
• Fotokronika obce	15–16
• Společenská kronika	16
• Cyklostezka Lubenice – Lutín	17
• Vítání občánků	18
• Kulturní kalendář obce Lubenice na rok 2023	18
• Kaple Souznění	19–20
• Novinky v mikroregionu KOSÍŘSKO	20
• Optický internet a kabelovka nyní i v Lubenicích	21
• Rozhovor s Martinem Valchářem	22–24
• Termíny úhrady poplatků v roce 2023	24
• Odpadové hospodářství obce	25
• O předpověditelnosti	25–26
• Moje tříkrálové postřehy	27
• Termíny svozu odpadů v obci Lubenice v roce 2023	28

Na co se můžeme těšit v roce 2023

V tomto roce nás čeká dokončení akcí, které byly loni zahájeny. Jedná se hlavně o výstavbu optické sítě firmou Sprintel a o instalaci nového povrchu pro tenisové hřiště. Postupně by měly být realizovány některé další připravované akce, jejichž přehled uvádíme níže. Jako vždy bude i letos platit, že realizovány budou přednostně akce, jejichž financování podpoří dotace.

Multifunkční povrch tenisového hřiště

O dotaci z Národní sportovní agentury na projekt „Hřiště Lubenice – multifunkční povrch“ jsme požádali již v polovině roku 2021 a doposud stále v rukou nedržíme dokument, který by nám s konečnou platností přiznal dotaci. Na pravidelné urgencye a dotazy na stav naší žádosti zatím dostáváme jen neoficiální odpověď, že se nemusíme bát, peníze máme přislíbeny a že to jen dlouho trvá, protože mají málo zaměstnanců. Tak uvidíme. Mezitím již proběhla demontáž starého pletiva, za což děkuji sportovcům z týmu FC Bublákovi. Dále byly natřeny sloupy, namontováno nové oplocení, mantinely a osvětlení. Srovnání asfaltu a závěrečná instalace multifunkčního povrchu bude následovat v jarních měsících.

Intenzifikace ČOV

Již v minulém vydání Lubenického mixu jsme informovali o připraveném projektu na zkapacitnění čistírny odpadních vod. Bohužel ale zatím nebyl vypsán vhodný dotační titul, ze kterého by mohla být stavba spolufinancována. Prostředky Státního fondu životního prostředí ani Evropské unie v tomto případě využít nelze jednoduše z toho důvodu, že tyto organizace již jednou stavbu čistírny podpořily. Dotační program na intenzifikaci čistíren by mělo vypsát Ministerstvo zemědělství. Předběžně je zveřejnění výzvy avizováno na přelom jara a léta. Jedná se o téměř jedinou možnost, jak na náš záměr získat finanční prostředky, a proto musíme a budeme připraveni.

Adresné třídění odpadu snad již od roku 2024

I tento záměr jsme krátce zmínili v minulém vydání zpravodaje. Během minulého roku byl projekt dokončen a na podzim podána žádost o dotaci z Operačního programu životní prostředí. V závěru roku byl náš společný projekt „Systém sběru odpadů Mikroregion KOSÍŘSKO“ doporučen k financování. Do projektu se mimo Luběnice zapojily sousední Těšetice, Lutín, Slatinky a také obec Určice. Nyní probíhá specifikace požadavků pro výběrové řízení na dodání sběrových nádob a kontejnerů. Je tedy vysoce pravděpodobné, že dotaci mikroregion získá a od 1. 1. 2024 dojde k významné změně ve způsobu třídění odpadů v naší obci. O nastavení celého systému Vás budeme podrobně informovat v průběhu roku tak, aby se každý mohl rozhodnout, jak k této novince přistoupí.

Konec jednorázového plastového nádobí

Mikroregion Kosířsko zastřešuje i druhou žádost o dotaci z Operačního programu životní prostředí, která je zaměřena na prevenci vzniku odpadů z jednorázového nádobí nebo jednorázových obalů. Jak mnozí z Vás možná zaregistrovali, zákon o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí začal platit od října minulého roku. Bude-li naše žádost úspěšná, pořídíme zálohované kelímky na studené i teplé nápoje včetně profesionální myčky, což by mělo přispět ke snížení množství odpadů vznikajících při kulturních a společenských akcích.

Úsporné veřejné osvětlení a fotovoltaická elektrárna na obecních budovách

Krokem ke snížení energetické náročnosti provozu obce je nepochybně také výměna stávajících sodíkových svítidel na lampách veřejného osvětlení. Během následujícího měsíce bude za tímto účelem podána žádost o dotaci na Ministerstvo průmyslu a obchodu z programu EFEKT. Když budeme úspěšní, ušetříme ročně téměř 2/3 elektřiny spotřebované veřejným osvětlením, což jistě není málo. Úsporu elektrické energie by mělo přinést rovněž plánované rozmístění fotovoltaických panelů na střechy budov v majetku obce.

Revitalizace návsi, opravy chodníků a místních komunikací

Postupně připravujeme také projekt a přílohy k žádosti o dotaci na komplexní revitalizaci prostoru návsi. Tento záměr byl na podzim veřejně diskutován s občany, nyní probíhá zpracování územní studie coby povinné přílohy k žádosti. Výzva bude spuštěna v řádu několika málo měsíců. Obnova místních komunikací a chodníků v obci je opakující se záležitostí. Ve 2. polovině roku bychom měli mít připravené 3 projektové dokumentace a mohla by tak být opravena další část naší obce.

Komunální volby

Koncem září minulého roku se opět po čtyřech letech konaly volby do zastupitelstev obcí a měst. V případě Luběnic byla stejně jako v předchozích komunálních volbách v roce 2018 zaregistrována pouze jedna kandidátní listina. O Vaše hlasy se ucházelo devět kandidátek a kandidátů a do zastupitelstva obce bylo zvoleno sedm z nich. Průměrná volební účast se na úrovni Olomouckého kraje i celé republiky pohybovala mírně nad 46 %, v Luběnicích pak přesáhla

slušných 53 %. Slušných proto, že k volbám přišlo 221 voličů i přesto, že měli na výběr z kandidátů jediné kandidátní listiny. Podíl neplatných hlasů sice nelze přesně zjistit, ale z celkových výsledků voleb a počtu hlasů pro jednotlivé kandidáty lze usoudit, že neplatných hlasů byla hrstka. A nic podstatného na tom nezměnil ani anonymní předvolební pamflet, který se objevil v našich poštovních schránkách pouhý den před spuštěním hlasování. S odstupem času podle mého názoru nemá význam vracet se k urážkám a pomluvám, které leták obsahoval. Výsledek voleb mluví za vše. Je smutné, že autoři letáku nedokázali najít ani tolik odvahy, aby jej sami rozdali do schránek (asi nebylo vhodné počasí), natož aby pod leták připojili svoje podpisy.

Dovolím si pouze stručně a věcně reagovat na případ dnes již bývalých manželů Balounových a jejich mobilního domu. Tito lidé na pozemek vedle obecního úřadu umístili stavbu mobilního domu bez povolení stavebního úřadu a v rozporu s tehdy platným územním plánem. Stavební úřad následně zahájil řízení o odstranění stavby, které se s přestávkami táhlo několik let. Po komunálních volbách v roce 2018 bývalé zastupitelstvo obce schválilo nové pokyny pro pořizovatele i zpracovatele návrhu územního plánu, ve kterých byl již pozemek manželů Balounových označen jako stavební. Paní Balounová byla tehdy osobně přítomna na veřejném zasedání. Proto už bylo téměř definitivní, že jejich stavba bude moci být dodatečně povolena se vším všudy. Jenže jak se říká „člověk mění, život mění“ a Balounovi se později rozvedli. Pozemek vedle obecního úřadu poté prodali v rámci svého majetkoprávního vyrovnání při rozvodu. Výše uvedené informace lze jednoduše doložit.

Vedení menších nebo středně velkých obcí podle mého názoru není o „politice“ či stranické příslušnosti, ale především o každodenní práci ve prospěch obce a jejích občanů. A tuto práci posoudí vždy občané právě ve volbách. Jménem zvolených zastupitelů Vám děkuji za podporu, kterou jste nám pro následující 4 roky ve volbách vyjádřili. Vážíme si Vaší důvěry.

Za spolupráci na tomto místě děkuji i bývalým zastupitelům paní Ivaně Chromkové a panu Mgr. Tomáši Körnerovi. Děkuji také všem zaměstnancům obce a mateřské školy, stejně jako našim sportovcům a dobrovolným hasičům. Bez jejich přispění by naše obec zdaleka nebyla tam, kde je nyní. Díky patří i všem ostatním, kteří se nezištně zasazují o neustálý rozvoj obce. Do roku 2023 Vám přeji velkou porci zdraví, pohody a klidu.

Jan Blaho, starosta obce

Zastupitelstvo obce pro období 2022–2026 (na fotce chybí Ing. Martin Harant)

Mateřská škola Luběnice v roce 2022

„Méně je více a pomaleji je rychleji.“

Aktuálně je v provozu mateřská škola v Luběnicích devátým rokem a stále má naplněnou kapacitu. Navštěvuje ji dvacet pět dětí z Luběnic, které mají přednost při zápisu do MŠ a dále jsou to děti ze Slatinic, Slatinek, Lutína, Loučan, Prostějova, Luké a Třebčína.

Bude to tedy v červenci 2023 deset let od jejího znovuotevření. A to bude chtít pořádnou slavnost.

Citát v úvodu tohoto článku nás provází tímto rokem a vlastně je dalším kamínkem z mozaiky naší výchovně vzdělávací koncepce. V současnosti se klade důraz na individualizaci výchovy a vzdělávání, na respektování jedinečné vlastnosti a potřeby každého dítěte a přizpůsobení se jeho porozumění, osvojování si dovedností a znalostí a tempu učení. Naším úkolem je snažit se jedinečné rysy osobnosti každého dítěte rozpoznávat a nabízet mu přiměřené, tzv. vývojově vhodné činnosti. MŠ Luběnice má ve své koncepci prvky pedagogiky montessori a pedagogové při své práci s dětmi aktivně využívají metodu respektujícího přístupu a dalších metod, které jim pomáhají naplňovat cíle individualizace.

Čarodějnice se po pauze opět „pálily“. A spojili jsme se při této akci moc rádi s luběnickými hasiči, kteří celý program také finančně podpořili, stejně jako FC BUBLÁKOV a firma pana Zdenka Kubíčka. Děti pomohly nazdobit májku, která byla na závěr vztyčena. Večer pak už patřil OHŇOVÉ SHOW, která tradiční akci krásně uzavřela.

Čarodějnice

Dýně s námi dlabali děti, jejich rodiče, ale i sousedé z Luběnic. A zase byla možnost ochutnat skvělé dobroty z rukou maminek dětí a zaměstnanců MŠ. Ocenění byli všichni, kteří se zapojili, a nám se konečně podařilo k cenám přidat i DÝŇOVOU KUCHARČKU z rodinných osvědčených receptů nabízených právě na této akci. A opět přispěli stejní sponzoři jako u předchozí akce včetně obce Luběnice. Krásná spolupráce, za kterou ještě jednou všem děkujeme.

Elipsa je jedním z prvků pedagogiky montessori. Chůze po elipse, která je namalovaná na podlaze, je rovnovážné cvičení ticha, klidu, rovnováhy, vedoucí k rozvoji vědomého pohybu, k soustředění a rozvoji vůle. Elipsa je pro Vás, kdo jste ji neprožili, jako u táborového ohně, kdy vnímáme vzájemnou pospolitost. Přírodním cílem je pak tělesná zručnost, vzpřímená chůze, trénink všech svalů, rovnováha a koordinace pohybu.

Fotíme, a to hodně :). A fotí i děti. Alba fotografií umísťujeme už devět let do alb na RAJČE. NET. Děti mají možnost svým rodičům ukázat podrobně hry, aktivity, kamarády, se kterými se setkávají v MŠ. A kdo by si rád neprohlížel fotky.

Gumáky patří k našim vycházkám v dešti. Na vycházku chodí děti každý den. V létě s batůžkem a pitím, v zimě si děti berou lopaty nebo boby. Nejraději chodíme „na oplocenku“ a za „kulturák“. Běh „ke křížku“ se dětem taky moc líbí, někdy tam i kreslíme a na podzim pouštíme draky. A je krásné, že pro děti není žádné počasí špatné.

Křížek

Haná není pro naše děti neznámým pojmem. Některé znají pár slov z domova. Na Vánoce a na vystoupeních pro maminky zpíváme i v hanáčtině. V programu s dětmi pracujeme s Učebnicí hanáčtiny a Hanáckým zpěvníkem, na jehož vydání se podílel pan starosta Nákla Marek Ošťádal s týmem spolupracovníků.

Obě publikace byly nabídnuty nejdříve v rámci projektu Regionu HANÁ z. s. MAP II právě mateřským a základním školám na Hané, aby se znovu rozšířilo zanikající hanácké nářečí.

Charakteristickým je zpívání dětí, které od jara do podzimu provází vycházky v obci. Na repertoáru jsou hlavně lidové písně.

Inkluze je zařazování všech dětí do běžné školy MŠ i ZŠ, která je na to připravena. Neoddělují děti se speciálními vzdělávacími potřebami od dětí bez nich.

Jde o systém umožňující podpořit každé dítě nebo žáka s ohledem na jeho individuální potřeby a specifika. Mateřská škola obdrží od Krajského úřadu Olomouckého kraje na základě doporučení pedagogické poradny finance na mzdy pro asistenta pedagoga tohoto dítěte. Jde o děti s poruchou autistického spektra, děti s ADHD, nerovnoměrným vývoje CNS, děti s tělesným a kombinovaným postižením.

Klíčem bývá změna přístupu k dětem. Například pokud dítě trpí poruchou pozornosti a chování /ADHD/, která se může projevovat vlastně tak, že dítě je vnímáno jako „zlobivé“. Pokud je však u něj diagnostikována tato porucha, dítěti můžeme pomoci lépe zvládnout výuku. Takový přístup by měl zároveň ukázat ostatním dětem ve třídě, že toto dítě není jenom „problémové“, ale že i něco umí a je v něčem dobré. Cílem je přizpůsobení školy potřebám dítěte. Inkluzivní vzdělávání je založeno na přesvědčení, že všechny děti mají právo být vzdělávány ve skupinách se svými vrstevníky.

LUBĚNICKÝ NETábor pro „absolventy“ MŠ Luběnice a jejich kamarády se uskutečnil už potřetí. A opět to byla Chata pod Tesákem, krásné místo Hostýnských vrchů, kam jsme se vypravili. Hry, zpívání, přátelství, chvílky odpoledního klidu, přípravy na karneval, kdy nejlepší je z mála vytvořit tu nejlepší masku, udělat si to svoje originální tričko, navléct náramek, kdy se řeší, jaké poselství v sobě kamínky nesou. A taky „zvládnout“ večerní smutek, po kterém není ráno ani památky. Šeptat si před spaním příběhy. Nechat se budit písničkou a jít si zacvičit, odvážit se jít stezkou odvahy lesem, který večer vypadá úplně jinak. Šel, jen kdo chtěl. A tentokrát šli všichni. Děkujeme za krásný týden, který jsme si všichni navzájem dali.

Montessori pedagogika, kterou má MŠ Luběnice ve své koncepci, si klade za cíl vychovávat svobodné, zodpovědné a samostatné osobnosti, které umí řešit problémy, vzájemně si naslouchat, chránit naši planetu, rozumět okolnímu světu i vesmíru v jeho celistvosti. Tento přístup vede děti k tomu, aby byly upřímné, trpělivé, tolerantní, zodpovědné a dokončovaly svou práci, ale zároveň se nebály mít a říct svůj názor. Děti jsou podporovány ve vzájemné komunikaci a spolupráci, v samostatnosti a seberealizaci.

Náměšť na Hané je pro MŠ Luběnice významná spojením s Regionem HANÁ z.s. a projektem MAP II ORP Konice a Olomouc, do kterého je zapojeno mnoho škol. Díky této spolupráci jsme získali pro MŠ mnoho pomůcek, knih, financí na úhradu lektora kroužku keramiky. Zúčastnili jsme se několika webinářů, seminářů a workshopů.

Olomouc je místem, kam jezdí celá MŠ zpravidla od února do června na plavecký kurz. Předškoláci, kteří plavou už ve velkém bazénu, zvládnou před nástupem do školy plavat dokonce bez pomůcek.

Ples v Luběnicích ve spolupráci obce Luběnice a MŠ Luběnice se uskutečnil podruhé. Podle ohlasů se podařil. Tančilo se od prvních tónů, raut velký a pestrý a tombola bohatá. Spolupráce pokračuje, těšíme se na další.

Radost a poznání přinášejí dětem celý rok divadelní představení a výchovné vzdělávací programy, které za nimi opakovaně přijíždějí do MŠ. Jsou to herci Moravského divadla Olomouc, Divadla dětského diváka se skvělou a oceňovanou paní Michaelou Borošovou, Divadlo Dana Taraby. Velmi vítané jsou zážitkové programy paní Mgr. Pacovské, díky kterým se děti potkaly s živým ježkem a ví, že jablíčka určitě nesbírá :), v programu o včelách zvládly vyrobit svíčku z včelího vosku a dozvěděly se další důležité věci, které pomáhají včelám. Program Muzikocesta Kateřiny Pokorné je hudba, tanec a vůně v příbězích za doprovodu tradičních a intuitivních hudebních nástrojů.

Řepu sice nesázíme, ale na podzim o ní hrajeme, jako správní herci v kostýmech, pohádku. Procvičíme si tím nejen paměť při zapamatování textu, ale také předmatematické dovednosti, kdo byl první, poslední, kdo těsně za prvním, uprostřed, kolik bylo postav...

Slavnost dětí na rozloučenou se školním rokem a pasování předškoláků bylo velkolepé. Sešlo se nás moc, přišly i děti, které chodí do školy. Rodiče připravili a zajistili parádní program. Od malování na obličeje, vystoupení mažoretek a profesionálního klauna, který bavil nejen děti, ale i dospělé, až po vynikající hos-

Včely

Předškoláci

tinu. V nabídce byl bezkonkurenční dort, výborné domácí zákusky, chuťovky, čerstvé ovoce, domácí limonáda, káva a další dobroty. Počasí se vydařilo a nálada byla báječná. Na závěr pak předškoláci zůstali spát se svými učitelkami i přes noc ve školce. Před spaním vyšli tradičně po setmělých Luběnicích spočítat hvězdy a rozloučit se se zakladatelem nové luběnické mateřské školy panem Jaroslavem Matiašem.

Školkoviny je formát, který je nápadem naší MŠ. Jde o týdeník, kdy se prostřednictvím fotek a krátkých textů mají rodiče možnost dozvědět, co se v daný čas ve školce dělo. Na závěr roku se ze Školovin vydává KRONIKA ROKU V MŠ.

Tablo našich předškoláků je už několik let foceno v hanáckých krojích, které máme vypůjčené z Horky nad Moravou. Děti samozřejmě vědí, proč kroje a proč hanácké. A celé focení si užívají a my věříme, že už s určitou hrdostí, ke které je v MŠ vedeme.

Kroje

Ukazatelem toho, jak si vede mateřská škola v Luběnicích, je počet žádostí o zápis dětí do této MŠ. Už několik let nemáme volná místa pro všechny zájemce. Děti se za námi také stále vrací i s rodiči na akcích a jezdí s námi na NEtábor. A máme i zpětnou vazbu od pedagogů z okolních ZŠ, že děti jsou pro školu připravené a mají osvojeny spoustu sociálních dovedností potřebných pro vstup do ZŠ. A to jsou pro nás pedagogy ta největší ocenění.

Vánočka neboli vánoční výtvarná dílna je další naší pravidelnou akcí. Zveme rodiny dětí do MŠ, aby si společně vyrobily vánoční dekorace, přání, vyzkoušely si různé výtvarné techniky a taky, aby se poznaly navzájem s ostatními. A tento adventní čas je spojený s Jarmarkem luběnické školky a vystoupením dětí u kapličky na návsi v Luběnicích. Po dvouleté přestávce, kdy jsme se v tomto čase nesetkali, přišli „všichni“. Rodiny dětí, sousedé, kamarádi naší MŠ. Zpívalo se a v nabídce byly krásné vánoční drobnosti a dobrotky.

WXY písmena abecedy, které děti zvládají při osvojování abecedy v MŠ až na závěr docházky :). Protože v montessori pedagogice si děti už v mateřské škole aktivně osvojují písmena prostřednictvím her, pomůcek a dalších aktivit. Písmena děti zajímají totiž dříve, než nastoupí do školy.

Zahrada u MŠ je místem, kde děti na jaře sází a na podzim sklízí. A moc rády zahrádku zalévají. Máme tam tradiční ovocné keře, bylinky, které si děti přidávají do vody na pití nebo do polévek a ke svačinám. Co si zasadí, si taky sní. Nejoblíbenější jsou pečené brambory nebo brambory na loupáčku s máslem.

Život Mateřské školy Luběnice je už několik let propojený s životem celé obce. Stále za námi chodí sousedé, kteří přinášejí drobné dárky, úrodu ze svých zahrádek nebo květiny pro radost. A přicházejí nás podpořit při akcích, které pořádáme. Navštěvují nás také děti se svými rodiči, které už chodí do základní školy. Vážíme si toho, že k sobě takto patříme.

Zpívání

Podzim

A opět moc děkujeme panu starostovi Mgr. Janu Blahovi, panu místostarostovi Martinovi Šnajdrovi, paní ekonomce Ing. Janě Křepelkové, zastupitelům obce a všem lidem z obecního úřadu za trvalou podporu mateřské školy, spolupráci a vstřícnost. Poděkování na závěr ještě patří mým skvělým kolegyním. Pedagožkám Ireně Mrtvé, Ing. Irmě Beranové, Bc. Magdaléně Havelkové, Ing. Haně Špundové a paní školnici Marcelce Janíkové za stále stejný profesionální a laskavý respektující přístup k výchově a vzdělávání dětí v naší mateřské škole.

Přeji Vám za všechny děti i zaměstnance MŠ Luběnice do nového roku hlavně zdraví a hodně radosti.

*Radomíra Tylichová, ředitelka MŠ Luběnice
Citát v úvodu článku, autoři Jana a Paul Baptie*

Zima

Trpělivost růže přináší...

Odložení

Kdo někdy navštěvoval mé kurzy výcviku, určitě ode mne alespoň jednou slyšel „Kam spěcháš? Nemůžeš jít ze školky do třetí třídy“. A to právě ve chvíli, kdy cvičení úplně tak nešlo podle jeho představ a pesek evidentně nechápal, co se po něm chce.

I když nemáte v plánu dělat s pejskem nějaký vrcholový psí sport, je i tak pro obě strany velmi přínosný společný čas, strávený učením se nových cviků nebo triků. Tyto společné chvíle jsou provázeny spoustou malých či větších úspěchů, které posilují vztah člověka a psa. A dělají nás i psy šťastnější.

V Luběnicích už probíhá několik let pravidelně výcvik psů v areálu Čističky odpadních vod. Termíny jsou zveřejňovány na webových stránkách obce Luběnice v sekci Zájmová činnost a spolky. Ať na pravidelný výcvik nebo pro radu s výchovou si sem chodí či jezdí obyvatelé obce Luběnice, ale také z okolních

... cesta za úspěchem bývá často trnitá. A věřte, že trpělivost se vždy zúročí, obzvláště v tom psím tréninkovém světě. Ve výcviku se prostě nevyplácí nic uspěchat. Často slyším „To už by měl umět“, „Doma to dělá“ nebo „Tohle ještě nikdy neudělala“.

Pokud není dokonale srozumitelná psovi jedna fáze cviku v různém prostředí a snažíte se rychle přejít k další, je více než jisté, že se budete muset za pár dní vrátit v učení zpět. A to ne o jeden „krok“, ale o dva nebo i tři.

Je třeba brát v potaz, že stejně jako my lidé vnímají i psi velmi intenzivně prostředí, ve kterém se nachází.

A tak například to, že si dokážu doma v koupelně z plna hrdla zazpívat jakoukoliv písničku, neznamená, že jsem toho samého schopen bez řádné přípravy i na veřejnosti.

Stejně tak, pokud máte s pejskem doma nebo na zahrádce 100% nacvičené například přivolání, nelze očekávat, že s ním můžete bez předchozího tréninku počítat i venku na procházce v prostředí plném různých pachů, jiných lidí nebo psů. Provedení každého jednotlivého cviku je třeba postupně přenášet z klidného prostředí do složitějšího a náročnějšího.

Obrany

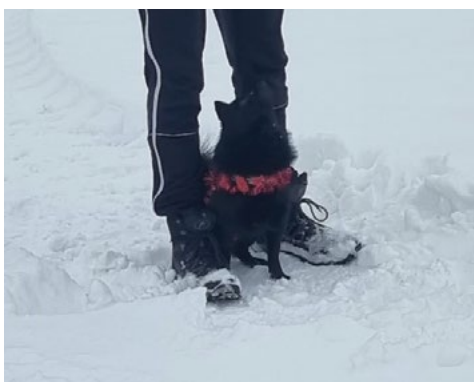
i vzdálených vesnic či měst. Není třeba se nikde hlásit. Stačí přijít ve vypsáném termínu výcviku a vše potřebné probereme na místě.

Mám radost z každého úspěchu svých svěřenců. Ať už je to složená zkouška, výborně zvládnutá bonitace, skvělé předvedení psa na výstavě nebo pokrok ve vztahu mezi psem a majitelem či vývoj ve zvládnutí a pochopení pejska.

Rok 2022 jsme uzavřeli Vánočním „srandu“ závodem pro všechny věkové kategorie. Všichni startující předvedli taneční sestavu se svým čtyřnožcem, kde zúročili veškeré triky, které se naučili. Utkali se také v závodě o nejrychlejší přivolání psa nebo zdolání slalomu, kde byla dvě kritéria provedení – rychlost a efektivnost. Pobavili jsme se, zasportovali si, všichni se vzájemně povzbuzovali a na závěr se rozdaly ceny. A jelikož kategorií byla spousta, tak nakonec nikdo nepřišel zkrátka.

Cvičíme s úsměvem

Jsem připraven

Poklona paní

*Prosítím**Tančím**Tlapky na to*

Co se týče mého působení ve světě kynologického sportu mondioringu, jednou z největších událostí roku 2022 bylo pořádání dalšího ročníku mezinárodního závodu v tomto sportu – Mezinárodní mistrovství České republiky a Rakouska, konané opět v Mohelnici v Morava campu. Spokojenost závodníků, rozhodčích i figurantů a to, že se ještě před koncem závodu ptají, kdy bude další ročník, je pro mne

a celý organizační tým tím největším oceněním. Každý rok se však víc a víc podivuji nad tím, že nám opět přislíbí pomoc naši přátelé a zase s námi do toho neuvěřitelně náročného martýria jdou. Mít kolem sebe tolik úžasných lidí, kterým můžete naprosto důvěřovat a víte, že udělají maximum pro spokojenost všech účastníků závodu, je v této době opravdu zázrak.

*Aport – hejno kačenek**Odmítání potravy „Je libo páreček?“**Skok daleký**Hladké zadržení*

*Ty mi neutečeš**Protiútok s předměty**Obrana psovoda**Protiútok s holí*

Druhou významnou událostí minulého roku bylo Mistrovství světa v mondioringu, které se konalo ve Španělsku. Z České republiky se kvalifikovalo 6 závodníků, přičemž dva z nich byli z naší tréninkové skupiny. Tento obrovský úspěch přivedl zbytek týmu k jednohlasnému rozhodnutí – pojedeme je podpořit. Tři karavany, deset lidí a osm psů na dvoudenní cestě do Španělska. Na každém odpočívadle jsme byli opravdu úkaz :). Náročnost závodu byla naprosto adekvátní mistrovství světa.

Každé provedení cviku jsme oceňovali mohutným aplausem. Věřte, že široko daleko všichni slyšeli, kdy je v ringu závodník z České republiky. Medailové pozice se sice obsadit nepodařilo, ale v každé kategorii jsme měli v první desítce umístěného jednoho závodníka a v soutěži týmů zaujala ČR krásné 7. místo.

Petra Harantová Helešicová

Knihovnické okénko

Vážení čtenáři, zaujal mě citát českého lékaře a profesora Prokopa Mála: „Člověk při čtení hledá poučení, zábavu, napětí. Hlavně však hledá sebe.“

Asi nyní tušíte, že bych vás tímto úvodem chtěla pobídnout k pravidelným návštěvám obecní knihovny, abyste si zde půjčovali knihy, které, jak se praví, jsou také nejlepším přítelem člověka. Vzáli si je s sebou na měsíc domů a usadili se s četbou pohodlně v útulném zátiší a ponořili se do děje.

Myslím si, že při této činnosti se odpoutáte od všedních starostí a vstoupíte do života postav s velkou škálou lidských charakterů a myšlení a různých životních situací.

Přijďte si vybrat knihy, které mají tu moc nám zprostředkovat svět poznání, fantazie, pohádek nebo skutečných příběhů. Je toho tolik, čím nás četba může obohatit.

Vážení noví i stálí čtenáři, vypůjčte si knihu a ohřejte ji ve svých dlaních, nebudete času stráveného četbou litovat, neboť jiný věhlasný anglický myslitel Joseph Addison již na přelomu 17. a 18. století napsal, že „čtení je pro mysl, co je cvičení pro tělo.“

Ať vám četba knih v roce 2023 přináší mnoho hezkých chvil!

Jana Křepelková, knihovnice

SDH Luběnice 2022

Rok 2022 byl pro náš sbor významný a to z důvodu 130. výročí založení SDH Luběnice. (Založení sboru 1892 – zakladatelé Jan Husička – starosta obce, Ignác Řezníček a Josef Dudek. Dle dobových zápisů měl sbor 33 členů a vlastnil čtyřkolovou stříkačku). V rámci hodových oslav byl posvěcen hasičský prapor. Samotné oslavy proběhly 20. 8. 2022 v hasičské zbrojnici.

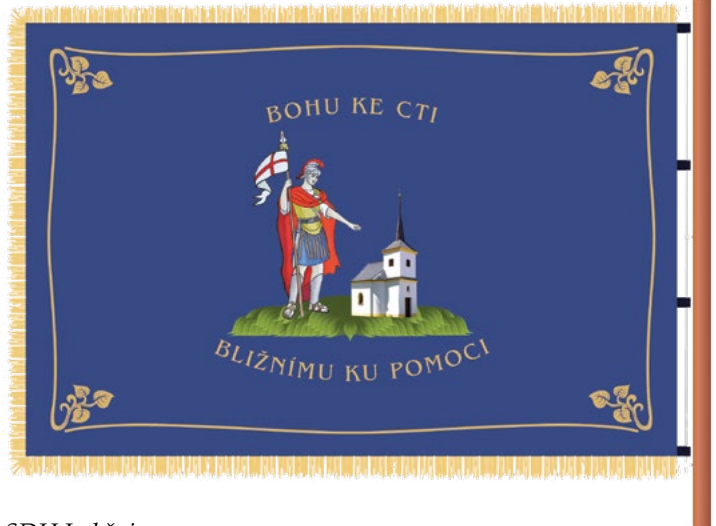
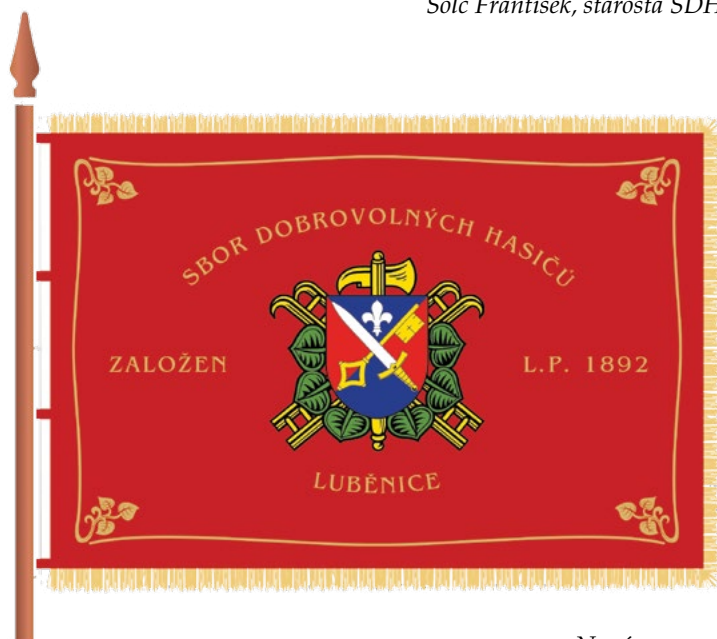
Během roku byla několikrát provedena zkouška a údržba požárního vybavení. 26. 3. 2022 byl uspořádán sběr starého železa, výdělek je použit na činnost SDH. Po dvouleté pauze proběhlo tradiční stavění a kácení máje. V září se uskutečnilo Burčákobraní, opět bylo spojeno s vařením guláše, počasí nám přálo a akce se vydařila.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem členům SDH za pomoc při realizaci našich akcí a obecnímu úřadu děkuji za spolupráci. Do roku 2023 přeji všem spoluobčanům vše nejlepší a hlavně zdraví.

Šolc František, starosta SDH

Příprava májky

Nový prapor pro SDH Luběnice

Vážení občané,

nesnáze, které v posledních letech sužují naše životy, místo aby pomíjeli, stále více zkouší, co všechno jsme schopni ještě zvládnout. Jako bychom se vraceli v čase do dob minulých, jen naše těla nemládou, ale naopak obava z toho, co přijde, nám dělá starosti a přidává další vrásky a šedivých vlasů. Svět už asi nebude takový, na jaký jsme byli zvyklí, ale tak jak horší časy přišly, tak jistě zase také pominou. Střídání dobrého a zlého bylo vždy zákonitostí tohoto světa a proto tomu tak musí být i nyní. Vedení našeho státu se snaží s různými úspěchy vzniklou situaci řešit.

Má životní zkušenost ale je, nespolehat se na pomoc druhých, nýbrž se sám dle svých možností snažit odolávat nástrahám, které přijdou. Popravdě ale ne všichni mají dost sil problémy překonat. V těchto nelehkých časech je tedy ještě více důležité, abychom nezapomínali na své blízké a na ty, kteří na problémy dnešní doby zůstali sami.

Vždyť pomáhat je tak krásné a člověku to dává skutečný smysl života.

Vážení občané, dovoluji Vám popřát v nadcházejících časech jen vše dobré. Do nového roku 2023 štěstí, radost a pohodu, vždy jen pevné zdraví, mnoho sil, ale především návrat do klidnějších časů.

Marek Ošťádal, senátor za obvod 66.

Senátní kancelář Náklo 13, 783 32 Náklo, mail: ostadalm@senat.cz

Letošní rok byl pro náš tým FC Bublákovi po všech stránkách velmi úspěšný

Začátkem roku, s příchodem uvolňování restrikcí proti nemoci Covid 19, jsme začali společnými herními tréninky s luběnickým áčkem na „umělce“ v Hněvotíně. Byť účast našich hráčů nebyla vždy na 100%, mohli jsme konstatovat, že na začátek sezóny jsme byli dobře připraveni.

Vstup do sezony se nám však nevydařil, v prvním kole v Chudobíně jsme se museli přenést přes vysokou porážku 0:7. V dalším kole jsme sice zapsali výhru 3:0, jednalo se však o výhru kontumační, z důvodu odstoupení týmu FC Lutín ze soutěže, což nás mrzí. Jelikož jsme se jak my hráči, tak i naši fanoušci, na tyto tradiční derby zápasy těšili. Završením nepovedeného úvodu sezóny byl pak další výprask na hřišti FC Tigers 2:12! Od tohoto zápasu jsme však až do konce sezóny předváděli kvalitnější výkony, přišly i výhry a jarní část jsme zakončili domácí remízou s 1. FC OST 2:2 a s 11 body se usadili v klidném středu tabulky na 7. místě.

Přestávku mezi jarní a podzimní částí jsme, jako již tradičně poslední červnový víkend, využili k uspořádání Luběnických hodů 2022. A jistě se mnou budete všichni souhlasit, že se jednalo opět o velmi povedenou společenskou událost, kdy byla v průběhu celého víkendu k dispozici spousta kvalitní zábavy a bohatého občerstvení. Namátkou mohu zmínit například vystoupení hudebních skupin Ready Kirken, Trifid, Karla Gotta (Jana Mlčocha) či travesty show Scandalladies. Naši nejmenší si užili nedělní program plný her a zábavy, skluzavky a trampolín. Labutí kolotoč byl v provozu nepřetržitě a v neposlední řadě dětem udělala radost pěna, kterou nám zabezpečili hasiči Třebčín. Labuť si na závěr užila také obsluha a v duchu filmu Dědictví aneb kur... a s rádiovkami se točili do pozdních hodin. K vidění byla také četná skupina veteránských aut a motorek a děkuji tímto panu Hesovi za ochotu a doprovodný komentář. Velké uznání si zaslouží všichni ti, kteří se na přípravě a organizaci našich oblíbených hodů podíleli nejen finančně ale hlavně i pomocí při soutěžích, obsluze atd. Nejednalo se pouze o členy našeho fotbalového týmu, ale také o legendární „orlí hnízdo“, a všechny díky nimž neustále zlepšujeme nabídku a služby. A samozřejmě velké poděkování patří také všem našim sponzorům! Nejvíce nás podpořili: Obec Luběnice, p. Jung – Jungmax riders, Mačák transport, Hudy trans, Radio Haná a mnoho dalších kteří přispěli do tradiční tomboly.

Ale zpět k fotbalu a podzimní části. V úvodních domácích zápasech jsme odčinili jarní prohry a to s Chudobínem remízou 5:5

Stánek s občerstvením „Orlí hnízdo“

a s FC Tigers dokonce vítězstvím 6:1! První porážku v podzimní části jsme zaznamenali až v 7. ligovém kole proti FC Odra 2:4. Do konce sezony jsme pak hráli jako na houpačce, kdy se nám například povedlo před natěšenými domácími fanoušky porazit vedoucí tým tabulky MK Jívová vysoko 8:2, abychom však hned v následujícím kole utrpěli prohru na hřišti posledního FC IJZ 2:3. Sečteno, podtrženo, celkově jsme v tabulce obsadili krásné 6. místo s počtem 23 bodů a kladným skóre vstřelených a obdržených branek 78:75.

Obrovské poděkování patří zejména našim fanouškům, kteří nás chodí pravidelně podporovat a to nejen na domácí zápasy, ale někteří s námi cestují i na venkovní zápasy. Moc si toho vážíme, jako odměnu jsme v průběhu domácích zápasů uspořádali společné posezení u čaje, polévky či pečených kolen.

Na závěr sezóny jsme společně s A týmem uspořádali posezení pro hráče s rodinami, pro fanoušky a členy klubu SK Luběnice.

P. S.: Gratulujeme A týmu k historickému postupu do 1. ligy malého fotbalu Olomouc!!

Za FC Bublákovi děkujeme a do nového roku ve zdraví se těšíme na společné sportovní zážitky.

Zdeněk Kubiček, vedoucí B týmu

Labuť na hodech

Pěnové radovánky

FC Luběnice

Rok 2022 začal jako mnoho posledních let tvrdou zimní přípravou na umělé trávě Hněvotíně, na kterou navazovalo v druhé polovině února soustředění ve Starých Hamrech, které týmu mělo pomoci stmelit kolektiv, což se jako vždy vydařilo, a hlavně mělo pomoci k dobrému vstupu do sezony.

Soutěžní ročník Malého fotbalu Olomouc 2022 byl nový v tom, že se poprvé hrál v jednom kalendářním roce, tedy začal na jaře a končil na podzim. A protože letos již nebyl sport ani společenský život zasažen omezeními zdravotního či epidemiologického charakteru, proběhl regulérně bez jediného zrušeného zápasu, což byla po minulých letech příjemná změna. I přes naběhané kilometry a kvalitní soustředění nás ovšem začátek ročníku nezastihl v optimální formě a po čtyřech odehraných kolech jsme se nacházeli s bilancí dvou proher, jedné výhry a jednoho volného kola s dvěma body na chvostu tabulky. V té době jsme již přemýšleli o tom, že budeme celý rok tvrdě bojovat o udržení 2. ligy. Nicméně 5. kolo pro nás znamenalo rekordní výhru na domácím hřišti v poměru 13:0 a následnou šňůru devíti zápasů bez prohry, která vyústila v nečekané 2. místo po první polovině soutěže s bilancí 8 výher, 2 remízy, 2 prohry a celkovým ziskem 18 bodů. Jarní část tedy lze hodnotit jako povedenou i co se týkalo herního projevu. Při vstupu do podzimní části bylo cílem skončit do 5. místa. Druhá polovina soutěže již neprobíhala tak hladce, nicméně po několika vybojovaných a otočených zápasech v náš prospěch došlo k utkání s prvním týmem tabulky, které nás mohlo katapultovat na přední příčku. Utkání jsme ovšem nezvládli a prohráli na domácím hřišti 8:1, což nás poslalo na 4. místo tabulky. V posledních třech utkáních jsme ale zabojovali, a i s malou pomocí soupeřů nakonec vybojovali konečné 2. místo, které bylo ovšem nepostupové. Štěstí se nakonec přiklonilo k našim borcům, když nám byl nabídnut postup do 1. ligy, kvůli odstoupení jednoho z prvoligových týmů. Po celý následující rok 2023 budou mít tedy fanoušci možnost přijít a podpořit nás při zápasech 1. ligy.

Z dalších aktivit sportovního klubu v uplynulém roce lze zmínit březnovou výsadbu stromů v lokalitě U Kalvárie, od tenisového hřiště směrem na Těšetice a v ulici na Slatinice. Této akce pořádané obcí Luběnice se zúčastnilo zhruba 10 členů našeho

spolku. Počasí nám přálo a vzhledem k vysokému počtu účastníků byly všechny stromy vysázeny za jedno dopoledne.

Ze sportovních aktivit v minulém roce lze ještě zmínit spolupřátelství turnaje ve stolním tenise, který byl organizován v dubnu a jeho celkovým vítězem se stal Dočkal Vladimír. Tenisový turnaj v minulém roce neproběhnul.

Kvůli nejistotě ohledně Covidu jsme bohužel neuspořádali již tradiční sportovní ples, který byl ovšem úspěšně nahrazen rockovou zábavou se skupinou Old School pořádanou na přelomu července a srpna. Sázka na mladou kapelu z blízkého okolí se vyplatila, na akci se prodalo téměř 200 vstupenek, což lze v naší malé obci řadit k akcím s velmi vysokou návštěvností.

V roce 2023 nás tedy čeká 25. 3. ples sportovního klubu, chtěli bychom opět uspořádat turnaj ve stolním tenise, turnaj v tenise a pravděpodobně opět letní rockovou zábavu. O všech akcích budeme s předstihem informovat. V novém roce si tedy pojdme popřát, aby byl minimálně stejně úspěšný jako ten minulý.

Tomáš Körner, předseda SK Luběnice

2. liga A				
1.	Raptors team	24	157:60	40
2.	FC Luběnice	24	123:64	36
3.	FC Chořelice	24	144:53	34
4.	SK Náklo	24	127:81	34
5.	New park	24	117:110	29
6.	FKlidu	24	80:99	23
7.	Chalapeňos	24	83:98	22
8.	Lazce United	24	83:117	22
9.	Restoma Štěpánov	24	83:97	20
10.	Sokolka Horka A	24	103:117	18
11.	Moravan Cholina	24	60:116	16
12.	MK Náměšť	24	76:112	13
13.	Koník Litovel	24	64:176	3

Zimní trénink luběnických fotbalistů

Tři nejlepší z turnaje ve stolním tenise

10 let Sportovního klubu Luběnice

Dne 21. 8. 2012 byla na Ministerstvu vnitra provedena registrace stanov občanského sdružení. K jeho vzniku s názvem Sportovní klub Luběnice došlo na ustavující členské schůzi dne 2. 9. 2012. V roce 2016 se zápisem do spolkového rejstříku z občanského sdružení stal zapsaný spolek. V roce 2022 měl spolek téměř šedesát členů.

Podle stanov je posláním spolku udržování a rozvoj sportovních a kulturně-společenských akcí v obci Luběnice. Domnívám se, že se jeho členům v průběhu celých deseti let činnosti dařilo toto poslání naplňovat. V Luběnicích proběhlo kromě tradičních turnajů v malé kopané i několik turnajů v tenise, stolním tenise (zejména ten poslední za hojné účasti dětí), dokonce jeden turnaj v pétangue. V teplých měsících jsme pořádali několik společných cyklovýletů a dvakrát se luběničtí fotbalisté odhodlali vyzvat soupeře (Střeň, Těšetice) k zápasu v kopané na velkém hřišti. Poličku v klubovně zdobí i několik pohárů za umístění na turnajích v malé kopané, které jsme přivezli z okolních obcí (Olšany, Rataje). Klubová vlajka se dostala do Jeseníků či Beskyd při zimních soustředěních a také na Velký Kosíř v rámci Novoročního výstupu na vrchol Hané.

Příspěvkem ke společenskému životu v obci bylo pořádání Sportovních plesů, Hodů a letních tanečních zábav. Myslím, že společně s kulturními a společenskými akcemi, jejichž organizátory jsou obec Luběnice, SDH Luběnice, MŠ Luběnice či jednot-

livci z řad obyvatel obce, nabízejí členové spolku dost příležitostí ke společnému setkávání a aktivnímu odpočinku. Tím naplňují poslání spolku.

Závěrem děkuji všem aktivním členům za odvedenou práci; fanouškům a sponzorům za přízeň a podporu; pánům starostům Matiašovi, Blahovi a všem zaměstnancům obce Luběnice za spolupráci.

Zvláště bych chtěl poděkovat Vladimíru Vrbovi za to, že je od roku 2014 garantem Hostinské činnosti na Živnostenském oprávnění spolku. Bez něj bychom nebyli schopni organizovat kulturně-společenské akce v plném rozsahu služeb.

Poděkování dále patří strážkyním klubové pokladny Petře Havránkové, Iloně Dočkalové, Martě Vychodilové, Haně Kašpárkové a členům kontrolního výboru Jakubovi Kašpárkovi, Tomáši Metelkovi a Michalu Voltnerovi. Ve vedení klubu se za celou dobu jeho činnosti vystřídal Robert Havránek, Zdeněk Kubíček, Martin Šnajder, Petra Harantová-Helešicová, Pavel Šnajdr, Petr Tarkowski a Tomáš Körner. Od 1. 1. 2023 je novým předsedou spolku poslední jmenovaný.

FC Luběnice přeji mnoho úspěchů v 1. lize. Sportovnímu klubu přeji do dalších let pracovitě členy, věrné fanoušky a bonitní sponzory. Novému předsedovi přeji leb ocelovou, nervy železné a mozek vizionáře.

Petr Tarkowski, bývalý předseda SK Luběnice

Gulášfest

Letošní rok, jako už tři ročníky předtím, se nesl počátkem září ve znamení společné akce za kulturním domem a sice Hasičského burčákování a Gulášfestu, který postupně začíná nabírat na oblibě u široké veřejnosti.

Jako každoročně se vydařilo počasí a tak se mohlo tentokrát devět mužstev utkat v soutěži o nejchutnější guláš, kde se vedle chuti posuzuje i barva, konzistence a celkový dojem z gurmánského stanoviště, kde každé mělo svůj název.

Devatero Gulášových bohatýrů a bohatýrek :-)) srdnatě bojovali a nakonec se podařilo po čtyřhodinovém vaření a hodino-

vém ochutnávání stanovit, dle nasbíraných bodů, pořadí vítězů a všech účastníků.

Zde jsou borci a průkopníci kotlíkového vaření – první místo získal Martin Svozil z Vojnic, druhé místo Miro Beňadik s Jardou Šolcem (tzv. Orlem), třetí místo Martin z Těšetic. Dalšími, kteří se zúčastnili se ctí, byli babička Dáša s Kačkou a Terezou, Daniela s Ivanem Doležalovi, Michal s Denisou ze Záhumenek, Milda z Ústína s Jardou, Robin se Žigim, Pavla se Sašou.

Děkujeme tímto účastníkům i divákům, kteří hojně ochutnávali, obci za podporu a těšíme se na další gulášové klání.

Michal Voltner

Všichni účastníci loběnického gulášfestu

Žigi, Robin s manželkou

Vítězný tým

Jarda Šolc a Miro Beňadik

Mikuláš

I letos se počátkem prosince objevili v Luběnicích tři nadpozemské bytosti, Mikuláš s čertem a andělem a navštívili pětadvacet obydlí dětí, o kterých věděli, že budou tou dobou doma. A protože to nebylo poprvé, měli sebou velkou Knihu hříchů, jmenovitý seznam dětí a výčet jejich neřestí z minulých let s očekáváním, v čem by se děti měly zlepšit.

Stejně tak slova chvály za věci, kterými dělaly svým rodičům, prarodičům, kamarádům i v mateřské škole radost.

Došlo k jakési rekapitulaci, doplnění nových věcí, v čem děti nově začaly zlobit, ale i v čem se zlepšily a v čem by se opět do příště měly polepšit a nakonec, když uměly nějakou pěknou básničku nebo písničku, tak byly ze strany obce a rodičů, podarovány balíčky dobrot.

Musíme říct, že už teď se na Vás děti opět těšíme a jsme zvědaví.

Váš Mikuláš, čert, anděl

Mikuláš u Voltnerů

Luběnický Mikuláš, čert a anděl

Branný den

Fotokronika obce

Jarní výsadba stromů

Deňôhraní

Nové oplocení, osvětlení a mantinely hřiště

Imitátor Petr Jablonský a zpěvačka Nikol Votrubová v Luběnicích

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

BLAHOPŘÁNÍ JUBILANTŮM V ROCE 2022:

70 let

Ivo Vyhlídal
Ludmila Látalová
Petr Filípek
František Vrána
Alžběta Svobodová

80 let

Josefa Matiašová
Antonín Bundil
Miroslav Vychodil
Anna Štenclová
Drahomíra Spurná
Květoslava Šolcová
Aleš Bátěk

85 let

RNDr. Karel Lenhart
Oldřich Šálek
František Smička
Ludmila Hrabalová

90 a více

František Ferenc (91)

VZPOMÍNÁME NA ZEMŘELÉ SPOLUOBČANY:

Emilie Tvardíková (téměř 95 let)
Božena Štreitová (91 let)
Pavel Spurný (79 let)

leden
březen
březen

Oldřiška Báfková (91 let)
Tomáš Matis (38 let)
Vlastimír Nepožitek (téměř 91 let)

březen
červen
září

NARODILI SE:

Jan Polák (duben)
Alina Victoria Janišová (květen)
Sebastian Marek (červenec)

Nela Skácelíková (září)
Rozárie Říhová (září)
Tobiáš Toman (říjen)

Cyklostezka Luběnice – Lutín

V den státního svátku 17. listopadu 2022 proběhlo slavnostní otevření nové cyklostezky, která spojila obce Lutín a Luběnice.

Myšlenkou spojení Luběnic a Lutína cyklostezkou se zabývali před více než 15 lety už naši předchůdci, bývalí starostové pan Jaroslav Matiaš a pan Antonín Bábek. Původně měla vést cyklostezka souběžně s krajskou silnicí spojující obě obce. Na katastrálním území Luběnic se dokonce mému předchůdci podařilo až na jednoho přesvědčit všechny vlastníky potřebných pozemků a tyto postupně získat do majetku obce Luběnice. Někteří majitelé pozemků na katastrálním území obce Lutín však myšlenku cyklostezky podél silnice doslova pohřbili. Jejich nereálné požadavky a neochota se dohodnout způsobily, že zastupitelé obou obcí stáli před rozhodnutím, zda čekat, až tito lidé (nebo jejich následovníci) změní postoj k realizaci veřejně prospěšné stavby, kterou cyklostezka bezesporu je. To by ale mohlo trvat rok, 5 let, ale klidně dalších 20 či více let. Druhou možností bylo využít obecní pozemky pod původní polní cestou, která obce spojuje.

S odstupem času mohu s klidným svědomím říct, že jsem rád, že jsme nakonec společně zvolili druhou možnost. Díky tomu jsme totiž mohli novou cyklostezku otevřít již loni v listopadu, bezmála rok od podání žádosti o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Velkou výhodou této trasy je, že cyklisté i chodci mohou v Lutíně plynule navázat na cyklostezku vedoucí do Třebčína a zároveň i do centra obce Lutín, kde se nachází zdravotní středisko, pošta a další služby včetně poboček několik firem – zaměstnavatelů lidí z širokého okolí. Novou cyklostezku mohou využívat také děti z Luběnic, které navštěvují základní školu v Lutíně. Cyklostezka totiž navazuje na klidnou místní komunikaci přímo před budovou základní školy. Jediný úsek, kde může hrozit nebezpečí, představuje 6 m široká krajská silnice II/570. Cyklisté z Lutína se po cyklostezce naopak bezpečně dostanou z Luběnic například až do Náměště na Hané či do Olomouce.

Projekční práce byly zahájeny panem Ing. Robertem Šimkem koncem roku 2020 a stavební povolení jsme získali 8. 11. 2021, kdy bylo vydáno. Žádost o dotaci jsme s velkým přispěním kolegy Jakuba Chrásta podali na konci roku 2021. Po příslibení dotace ze Státního fondu dopravní infrastruktury mohla být stavba zahájena 7. 9. 2022 a následně předána 15. 11. 2022. Technický dozor pak na stavbě vykonával pan Ing. Radek Sedláček. Cyklostezka je dlouhá celkem 1.574 m z toho 1.055 m v lutínském katastru a 519 m v katastru naší obce. Šířka stezky je 2,5 m. V závěru roku bylo doplněno dopravní značení, které povoluje pohyb chodců. K závorám a zahrazovacím sloupkům budou doplněny solární lampy veřejného osvětlení, dále také koše a lavičky. Cena stavby se pohybuje řádově kolem 8,5 mil. Kč, z toho dotace od Státního fondu dopravní infrastruktury byla 6,6 mil. Kč. Obec Luběnice hradí cca 0,7 mil. Kč, obec Lutín pak cca 1,2 mil. Stavbu cyklostezky realizovala stavební firma Strabag a.s. pod vedením stavbyvedoucího Jana Rudorfera. Všem výše uvedeným tímto děkuji za výbornou spolupráci a věřím, že tato stavba bude sloužit široké veřejnosti po mnoho let.

V minulém roce se podařilo obci Těšetice získat poslední potřebný pozemek pro plánovanou cyklostezku spojující Luběnice a Rataje. V těchto dnech proto budou zahájeny projekční práce a ve druhé polovině roku snad i vydáno stavební povolení jako základní předpoklad pro podání žádosti o dotaci. Pokud uspějeme, můžeme se brzy dočkat další nové cyklostezky do sousedních Rataj.

Plánováno je v budoucnu i propojení s obcí Drahanovice. V tomto případě bude nejprve nutné získat potřebné pozemky. K tomu výrazně přispějí komplexní pozemkové úpravy v Drahanovicích. Při vzájemné spolupráci obcí Luběnice, Těšetice a Drahanovice by mohla podél potoka Zlatá stružka vzniknout cyklotrasa spojující tyto obce v horizontu 4–6 let.

Jan Blaho, starosta obce

Pokládka asfaltu

Slavnostní stříhání pásky

Otevření cyklostezky 17. listopadu 2022

Vítání občánků

Zleva rodiče Blahovi s dcerou Zuzanou, rodiče Michaela Körnera, rodiče Pechancovi s dcerou Nikol, rodiče Müllerovi s dcerou Elenou a rodiče Jana Poláka

Zleva rodiče Aliny Victorie Janišové, rodiče Emmy Hrubé a rodiče Jungovi se synem Václavem

KULTURNÍ KALENDÁŘ OBCE LUBĚNICE NA ROK 2023

Únor

4. 2. Obecní ples (kulturní dům)

18. 2. Dětský maškarní karneval
(kulturní dům)

Březen

25. 3. Ples SK Luběnice (kulturní dům)

Duben

29. 4. Stavění máje, pálení čarodějnic
(areál za kulturním domem)

Květen

27. 5. Kácení máje, dětský den
(areál za kulturním domem)

Červen

1. 7.–2. 7. Hodové oslavy
(areál za kulturním domem)

Září

10. 9. Burčákobraní + Gulášfest
(areál za kulturním domem)

Říjen

7. 10. Deňohraní (areál za kulturním domem)

Listopad

10. 11. Martinská slavnost
(areál za kulturním domem)

Prosinec

8. 12. Vánoční jarmark (kulturní dům)

Srdečně zveme všechny občany

Kaple Souznění

V rámci hodových oslav obce proběhlo v sobotu 25. června 2022 v 10 hodin slavnostní vysvěcení stromové kaple Souznění. Kaple Souznění vznikla při příležitosti výročí 725. let od první písemné zmínky o obci Luběnice. Jedná se v širokém okolí o ojedinelý prostor, který by měl sloužit především k osobnímu ztišení a zklidnění v přírodě mimo zastavěné území obce. Konat se zde mohou svatby, bohoslužby ale i kulturní akce v krajině. Kmeny stromů jednou vytvoří sloupoví, větve se propletou a vytvoří tak příjemný prostor v krajině nejen pro nás, ale i pro generace příští. Už necelé 3 měsíce po dokončení kaple se zde konal první svatební obřad. Své „ano“ si na tomto místě řekli manželé Lukáš a Anna Bednaříkovi.

Toto místo, které leží asi 300 m od obce Luběnice vedle nové cyklostezky směrem na Lutín, nebylo vybráno náhodně. Je zde pěkný výhled na dominantu Mikroregionu Kosířsko – rozhlednu Velký Kosíř, ale i na naši obec a okolní krajinu. Myslím si, že se toto místo stane i oblíbenou zastávkou a odpočinkovým místem pro projíždějící cyklisty i pěší.

Kaple je tvořena celkem 20 stromy. Dvě lípy srdčité jsou vysazeny zde u kříže a dvě u vydlážděného vstupu do kaple. Zbývajících 16 třešní ptačích je po stranách kaple. Pořízení těchto stromů podpořil formou dotace Státní fond životního prostředí. Dominantou kaple je bezmála 4 metry vysoký kříž. Je vyroben z ploché oceli, tzv. pásovin, o síle 2 cm a šířce 20 cm. Pásovina byla ošetřena zinkem a následně natřena kovářskou černí. Ze stejného materiálu byly vyrobeny i lavice a také informační tabule u vstupu do kaple. Tabuli představuje plát oceli, do kterého byl vodním paprskem vyřezán obecní znak s textem o stromové kapli.

Konkrétní podoba nového kříže je výsledkem záměru vytvořit kříž vzdušný, odolný, a svým způsobem i nadčasový. Kříž by neměl být cizím nebo rušivým prvkem pro okolní krajinu, ale zároveň by měl být dostatečně viditelnou součástí celé stromové kaple. Myslím si, že uvedená kritéria nový kříž splnil.

Autorem návrhu je architekt pan Ing. Daniel Matějka a jeho manželka Hana. Základním a nezbytným předpokladem bylo získání vhodného pozemku. Ten obec zakoupila od zdejšího rodáka pana Přemysla Štencla mladšího. Výrobu kříže, konstrukce lavic a tabule zajistila firma LOLA NOVÁČEK, s.r.o. z Velkého Týnce. Dokončovací betonářské práce a terénní úpravy potom pan Zdeněk Toman a zaměstnanci obce. Všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli ke vzniku stromové kaple, upřímně děkuji. Za velkou pomoc děkuji také místostarostovi

obce panu Martinu Šnajderovi a ostatním zastupitelům, kteří svým rozhodnutím umožnili vznik tohoto výjimečného místa.

V roce 2022 si připomenuli významné výročí také naši dobrovolní hasiči. Společně se stromovou kaplí byl těšetickým farářem panem Mgr. Mirosławem Lukasiwiczem vysvěcen i nový prapor pro Sbor dobrovolných hasičů Luběnice. Loni totiž uplynulo již 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Luběnicích. I proto zastupitelé obce rozhodli o pořízení nového praporu pro hasiče. Prapor je v rozích ozdoben lipo-vými ratolestmi, na červené straně obsahuje letopočet založení sboru dobrovolných hasičů a obecní znak. Na modré straně je potom znázorněn svatý Florián žehnající naší kapličce spolu s nápisem „Bohu he cti, bližnímu ku pomoci“. Prapor je uložen v budově hasičské zbrojnice. Jeho grafický návrh můžete vidět na straně č. 9.

Jan Blaho, starosta obce

Slavnostní svěcení stromové kaple a praporu SDH

Autor: Petr Fiala

Nový kříž

Autor: Petr Fiala

Manželé Bednaříkovi

Novinky v mikroregionu KOSÍŘSKO

Změny nastalé po komunálních volbách v říjnu letošního roku, přinesly i změny ve vedení dobrovolného svazku obcí Mikroregion KOSÍŘSKO. Předsedou zůstává místostarosta Lutína Mgr. Dalibor Kolář, který převzal vedení svazku obcí v červenci 2022, post místopředsedy bude zastávat nový místostarosta Slatinic Michal Kryl. Členkou rady Mikroregionu zůstává paní starostka Slatinek Monika Prokopová. V návaznosti na změnu předsedy došlo k přestěhování kanceláře Mikroregionu z Těšetic do Třebčína do kanceláře obecního úřadu v budově kulturního a společenského zařízení.

A co nového v Mikroregionu? V uplynulém roce byl úspěšně dokončen nákup vybavení rozhledny pro pořádání akcí v rámci článku 20 dotačního titulu vyhlášeného MAS Region HANÁ. Byly zakoupeny 4 nůžkové stany, po dvou v rozměru 3x6m a 3x3m a také 40 ks pивních setů. Celá zakázka měla hodnotu téměř 280 tisíc korun, přičemž dotace pokryla náklady ve výši bez mála 250 tisíc korun. V loňském roce jsme také začali s administrací dotace na nákup nádob na tříděný odpad, která zapojeným obcím dále zlepší situaci v nakládání s odpady. Celkem bude zakoupeno více než 4000 nádob na separovaný odpad a bioodpad o objemu 240 litrů, 54 nádob objemu 1100 litrů na separovaný odpad, 17 nádob objemu 700 litrů na bioodpad a více než 30 velkoobjemových automobilových kontejnerů na sběr separovaného, velkoobjemového a bioodpadu. Celková hodnota zakázky je odhadována na více než 11 milionů korun, z čehož 85 % pokryje dotace z OPŽP. Odpadové hospodářství je stále velkým tématem na všech úrovních, proto se i v Mikroregionu zabýváme řešením prevence vzniku odpadů vlivem z jednorázového nádobí. Budeme se podílet na dotačním titulu, jehož prostřednictvím mohou

obce zakoupit opakovatelně použitelné kelímky i myčky a další příslušenství k jejich používání.

Nedílnou součástí činnosti Mikroregionu je tradičně provoz rozhledny na „Hanáckém Mont Blancu“. V roce 2022 proběhla částečná oprava vyhlídkové plošiny a doplnění vzpěrných prvků na prstenci vyhlídkového ochozu. Také bylo provedeno utěsnění trhlin mezi základovým prstencem a stropem zázemí rozhledny. V letošním roce plánujeme kompletní obměnu podlahových desek vyhlídkové plošiny a celoplošnou revitalizaci stropu zázemí rozhledny.

Dalibor Kolář, předseda mikroregionu

Nové vybavení mikroregionu

Optický internet a kabelovka nyní i v Luběnicích

Vážení obyvatelé obce Luběnice. Zajisté jste si všimli výkopových prací probíhajících v obci v uplynulém roce. V obci probíhaly první etapy výstavby optické sítě pro superrychlý internet a kabelovou televizi. I díky včasné přípravě chráničků ze strany obce mají tyto práce menší rozsah, než je pro vybudování optické sítě nezbytné v jiných případech. Přesto mohly být chvílemi omezující či obtěžující, za což se omlouváme. Bohužel bez kopání to nejde a přesné umístění a způsob provádění prací musí být v souladu s projektem a platnými předpisy.

A k čemu je i v Luběnicích potřebný optický kabel? Jak vlastně funguje? Zatímco bezdrátový přenos i přenos po drátě využívají k přenosu dat elektromagnetické signály, které se vzájemně ruší a kvalita závisí i na stavu média, tedy na stáří a stavu kovového kabelu či na počasí v případě přenosu vzduchem, optický přenos je založen na šíření světla uvnitř skleněného vlákna, které se odráží od jeho vnitřních stěn. Díky tomu je signál neovlivněn okolím a kapacitu přenosu lze libovolně navyšovat pouhou výměnou technologie, která do něj svítí. Díky tomu už dnes víme, že položené kabely budou postačovat vašim nárokům po desítky dalších let. Už nyní je k dispozici připojení pro každou domácnost o rychlostech stovek megabitů za sekundu a tyto rychlosti budou nadále růst. Přenos je absolutně stabilní a spolehlivý.

Kdo jsme a proč to děláme? Jsme společnost Sprintel, regionální firma z Prostějova, která se budování a rozvoji optické sítě věnuje už přes 13 let. Děláme to proto, že prioritou je pro nás spokojený zákazník a právě toto je ta nejjistější cesta k vaší spojení, i přes obrovské úsilí a investice, které pro to musíme vynakládat. Díky tomu, že jsme místní, máme zaručenou kvalitní technickou podporu, na kterou se dovoláte a nečekáte několik dnů, než se vám někdo začne věnovat. Naši technici to k vám mají takřka jako „co by kamenem dohodil“.

Jaké služby od nás pořídíte? Spolehlivý internet až 300 Mbit/s! V nejbližším cca roce plánujeme navýšení dostupných tarifů pro každý dům až na 1 Gbit/s. Nejběžnější tarif s rychlostí 160 Mbit/s pořídíte jen za 420 Kč měsíc. Můžete si pořídit také digitální kabelovou televizi s možností pozastavit běžící pořad či týdně archivem pořadů. Balíček základních programů vč. HD kanálů s internetem 160 Mbit/s vyjde na 520 Kč/měsíc. Jste-li náročnější, na výběr máte i balíčky s až 135ti kanály. Pokud ještě využíváte pevnou linku, přes naši internetovou přípojku si ji můžete připojit bez paušálu a ušetřit. Objednat služby si můžete na telefonní lince 588 008 008 nebo na našem webu www.sprintel.cz.

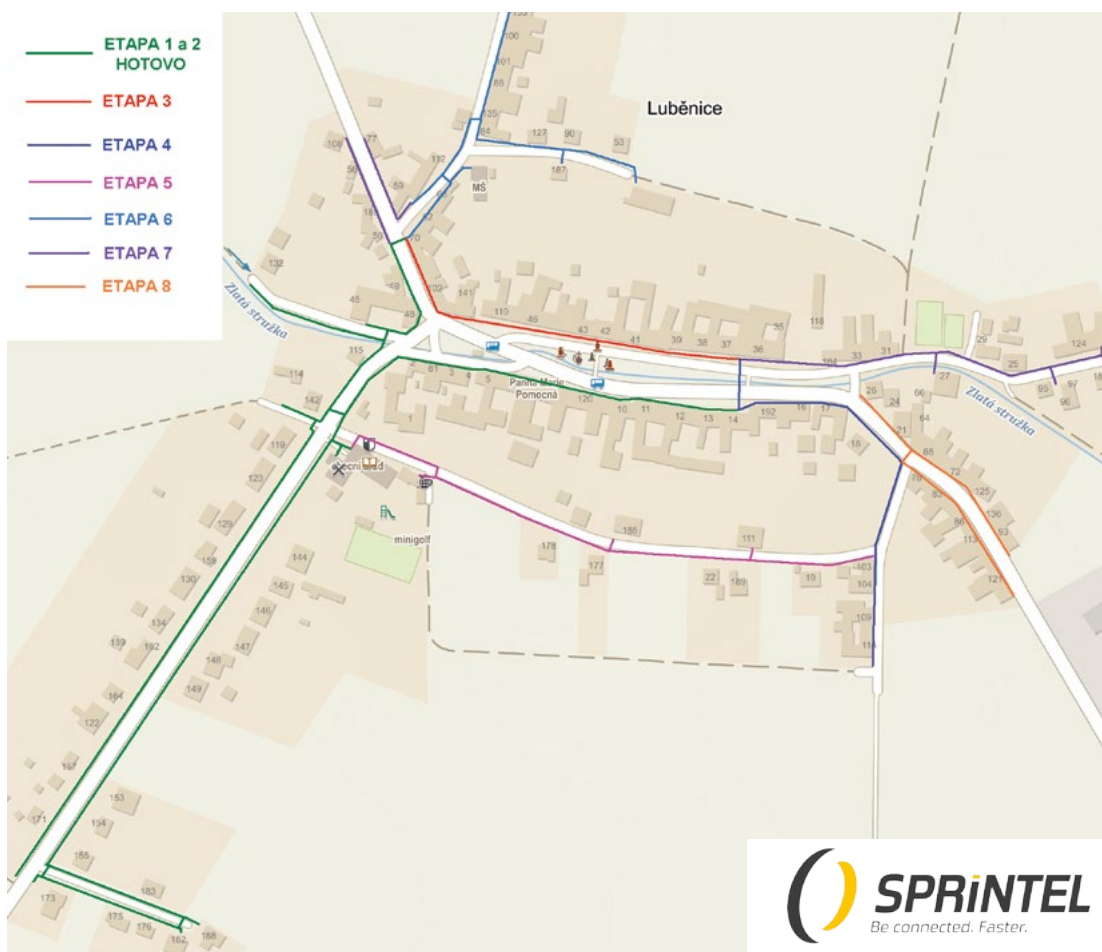
V roce 2023 bychom rádi pokračovali ve výstavbě sítě. Na orientační mapce můžete vidět již vybudované úseky sítě a plánované pořadí dalších etap. V případě, že se v nějakém místě domluví

větší počet zájemců, můžeme jejich připojení v harmonogramu upřednostnit. Tímto se předem omlouváme za způsobené nepohodlí a prosíme o trpělivost a pochopení. Investujeme do vaší spokojenosti a digitální budoucnosti.

Váš tým Sprintel

Výkopové práce v ulici směřem na Slatinice

Plán práce na rok 2023

„Je to o hlavě“, říká náš soused a úspěšný střelec Martin Valchář

O netradičním koníčku našeho spoluobčana Martina Valcháře vědí snad jen jeho rodina a přátelé. Ještě méně z nás ví o úspěších, kterých pan Valchář ve sportovní střelbě na terč v posledních letech dosáhl. Zrodila se proto myšlenka přiblížit koníček pana Valcháře čtenářům Luběnického mixu. Potkáváme se tedy v kanceláři obecního úřadu já se začínám ptát...

Pane Valcháři, jak dlouho už jste občanem Luběnic?

„Narodil jsem se před 60 lety v Šumperku a v Luběnicích žiji téměř 50 let. Vlastně ne tak docela. Měl jsem desetiletou přestávku, kdy jsme bydleli v centru Olomouce. Do domu naproti obecnímu úřadu jsme se nastěhovali v roce 1993.“

Za tu dobu Vás jistě všichni luběničtí občané znají. O Vašem netradičním koníčku však ví málokdo. Co a kdy Vás ke střelbě přivedlo?

„Není to nic nového. Je to právě návrat k tomu, co mě bavilo v mládí. Učil jsem se ve Valašském Meziříčí a tam byl sportovní oddíl (vedla to Zbrojovka Vsetín). Já jsem se věnoval sportu, kde se kombinoval běh a střelba z malorážky (něco jako letní biatlon) a mně to v tu dobu hodně šlo. Celkem se mi dařilo a v tomto sportu jsem tam tak trochu vynikal. Pak jsem se vyučil a s tím vše skončilo. Poté, co vyletěly naše děti z hnízda, jsem se k tomu zase vrátil a střílím už asi 10 let. Už ne z malorážky, ale ze speciální vzduchové zbraně.“

Předpokládám, že dnes už střelbu s během nekombinujete. Jaký těch posledních 10 let mělo vývoj, kam jste se dostal?

„Posunul jsem to o nějakou třídu výš hlavně tím, že jsem se poučil z chyb, které jsem udělal. Tak jako každý začínající střelec v této kategorii jsem hledal na internetu a koupil jsem si nejdřív vizuálně tu nejlepší zbraň s nejvyšším výkonem. Jeden puškař z okolí mi nabídl, že mi sežene vzduchovku, ze které si doslova sednu na zadek. A jen za 2.000 Kč. Když jsem s ní potom přišel na první závody, tak jsem si nemohl nevšimnout těch pohledů ostatních střelců. Na otázku kolegů „jéžišmarjá, proč sis to kupoval?“ jsem tehdy odpověděl „no vždyť je to přece nejlepší“. Nejlepší obchod udělal leda tak ten, kdo mi to tehdy prodal. Tato turecká zbraň byla tak špatně mechanicky opracovaná a nepřesná, že vůbec netrefuje to, co má. Hlaveň se různě viklala, no... Bylo to tak pro děcka ani ne na 10 metrů.“

Naštěstí 2.000 Kč zase nebylo tolik peněz. Tak jsem chytl rozumy, pátral dál a následoval můj druhý nákup. Zbraně v tomto sportu se dělí na pružinovky a na zbraně tlakované vzduchem. No a protože mě to furt táhlo k těm pružinám, tak jsem si pořídil zbraň od německé firmy Diana. Dříve byly a stále to jsou vzduchovky, se kterými se střílí olympijské hry. Koupil jsem si Dianu, která už tenkrát stála 14.000 Kč. Je přesná, celkově dobrá, ale je hrozně těžká na zadek. Při střelbě v hale to nevadí, protože bývá podložena stojanem. Ale pro moji disciplínu není vhodná, takže jsem u ní neskončil.“

Nevyzkoušel jste zbraň české výroby? Vyrábějí se vůbec zbraně tohoto typu i v České republice?

„Ano, vyráběly se ve spolupráci s Angličany ve zbrojovce v Uherském Brodě. Jednu doma mám – CZ 200 a je to vynikající zbraň. Výroba už ale byla ukončena, dělala se myslím 10 let. Ve světě platí, že kdo má zbraň a na ní hlavěň z Uherského Brodu, tak je to opravdu kvalita. I tuto zbraň jsem používal na závodech.“

Martin Valchář na Branném dni

Takže po těch prvních dvou omylech jste se přes CZ 200 konečně pořídil zbraň, kterou vidím před sebou?

„Po těch úvodních omylech a CZ 200, která byla výborná, jsem se dostal tady k této zbrani, kterou mi z druhé ruky nabídl jeden můj kamarád. Je to zbraň z kategorie PCP (z anglického „pressure container pistol“) německé značky Weihrauch, model HW 100. Značka je pro širší veřejnost neznámá, ale patří mezi jednu z nejlepších německých zbrojařských firem. Moje zbraň má hodnotu zhruba 20.000 Kč, celá sestava pak kolem 50.000 Kč. Puškohled je značky Meopta a stál asi 26.000 Kč.“

Kamarád se střelbou skončil, nebo přešel na jiný model?

„Nene, je to jinak. Každé hlavní chutná jiné jídlo. V Příbrami dělají jen diabolky o váze 4,5 g. Já mám volnějši hlavěň, kdy 4,51 g je málo, 4,52 g je málo a až 4,53 g je ideální. Kamarádovi, který mi zbraň prodal, to litalo různě. Byl zvyklý vyhrávat závody a najednou v tabulkách padal dolů a dolů. Nemohl přijít čím to je a nakonec se rozhodl pro koupi jiné zbraně, německého Walthera. Na nepřesnost střelby HW 100 (konkrétní model) si začalo v Evropě stěžovat spoustu dalších střelců. Přišlo se na to, že firma pana Schulze udělala sérii diabolků, která nikomu nesedla, a majitelé se začali zbraní HW 100 zbavovat. Reakcí firmy bylo to, že vyvinula a vyrobila diabolky speciálně pouze pro tuto zbraň, resp. pro všechny modely HW.“

Střílíte jen tak sám za sebe, nebo jste členem nějaké střelecké organizace?

„Jsem zaregistrovaný v mezinárodní střelecké asociaci WHF-TO (World Hunter Field Target Organization), pak jsem v české střelecké asociaci CAFTA (Czech Airgun Field Target Association).“

Kdo chce jezdit na závody, tak musí být členem některé z těchto organizací?

„Nemusí. Na závody nebo mistrovství může přijít kdokoli. Pak se ale děje taková věc, že když jsou závody, tak se sponzor a CAFTA ptá, kdo pojede. Je nepsané pravidlo, že logicky jezdit ti, kterým se aktuálně daří. A za tyto střelce hradí část nákladů sponzor (např. oblečení, ubytování, cestu apod.). Takže jedou většinou jen členové CAFTA. Ale i nečlen se může dostat na mistrovství přes kvalifikaci, která se vypisuje a soutěží potom sám za sebe. Nově jsme začali skládat něco jako reprezentační tým, do kterého se dostanou výherci každého z vypsaných závodů.“

Můj sponzor, který mě na závody obléká a sponzoruje většinu z nás, je firma JSB z Bohumína. Tam jezdím i trénovat. Josef Schulz byl před asi 30 lety velmi úspěšný střelec ze vzduchových zbraní a byl tehdy tak nespokojený s výrobou střeliva ve světě, že se začal věnovat vývoji a následné výrobě střeliva. Dopadlo to tak, že když se podíváte, čím se střílí olympijské hry a mistrovství světa, tak jediné diabolkami firmy JSB.

Ještě bych rád zmínil pár zajímavostí k historii firmy JSB. Stroj, který diabolku vyrábí, se skládá asi ze 41 částí. Když pan Schulz zjistil, že mu to jde, tak aby se ochránil před konkurencí, nechal si každou z těchto částí vyrobit jinde na světě. Tady se to poskládalo a seřídilo. Začínal jedním strojem, dnes jich má snad kolem čtyřiceti a staví novou výrobní halu, protože nestačí vyrábět. Česká republika vystrlí z jeho produkce asi 10 %. Přibližně 60 % produkce míří do USA, dále do Japonska, Německa a Anglie. Je zajímavé, že v poslední době poměrně narůstá export do arabských států. Nevím, kde v té poušti mají ty svoje polní závody nebo kde s tím střílí. Pan Schulz zemřel a vedení firmy převzal jeho zeť pan Kolečák. Vídám se s ním každý měsíc na tréninku a často mluví o chystaném zákazu používání olova. Říká, že až mu skončí odbyt v Evropské unii, může konečně zvýšit dodávky do Japonska. Po produkci, co drží pro Evropu, hned doslova skočí Asie.“

V Číně se diabolky nevyrobí? Čínané přeci dokáží vyrábět výrazně levněji, případně zkopírovat, téměř cokoliv.

„Už se to děje. Třeba na mistrovství světa nebo Evropy musí-me všichni uvádět, čím střílíme. A když se podíváte, tak asi 5–10 lidí už střílí čínskými diabolkami značky QYS, které jsou pro někoho lepší, než naše diabolky JSB. Překvapivě jsou o něco dražší. Ale ne všechno, co je z Číny, je špatné a nekvalitní. Ale tradice je tradice. Do Bohumína jezdí trénovat nebo si nastřelovat zbraně ti nejlepší z Evropy.“

Ještě, aby sis nemyslel, že výroba diabolek probíhá tak, že lis udělá bum a vypadne diabolka. Výroba jedné diabolky trvá 3 vteřiny. Diabolka se skládá z 99,9 % z olova s příměsí antimonu z důvodu změkčení olova. Výroba probíhá tak, že se olovo roztaví v peci a naleje se do forem ve tvaru válce a nechá se vychladnout. Potom se z něj přes trysku hydraulikou vytlačuje drát, který vjede do stroje mezi dvě kola s jamkami a dojde k vytvoření kuliček. Teprve z těchto kuliček o váze přesně 0,547 gramů se lisuje diabolka. Každá diabolka dále prochází ručním tříděním, a proto jsou tak kvalitní. Samozřejmě se dělají náhodné kontroly kvality pomocí referenční zbraně. Pokud se při testovací střelbě na vzdálenost 50 metrů nevejdou diabolky do kolečka o průměru 1 cm, tak se celá ten den vyrobená série diabolek roztaví a hledá se, kde se stala chyba.“

Existuje nějaká právní regulace tohoto druhu sportovního střílení? Potřebujete mít na Vaše zbraně zbrojní průkaz?

„Mám zbraň kategorie D (tzv. ostatní zbraně). Do loňského roku se v ČR nesměla bez zbrojního průkazu prodávat zbraň s výkonem nad 16,2 J. Dnes už si u nás můžeme koupit zbraň s výkonem mnohem vyšším než 16,2 J. Platí ale omezení pro-

jektilu, který nesmí mít větší průměr, jak 6 mm. Ve světě a v organizaci WHFTO je nicméně stále pravidlo, že můžeme střílet pouze zbraní s výkonem do 16,2 J. Před závodem je každá zbraň komisařem vyzkoušena a je otestováno, že její výkon odpovídá předpisům. Zbrojní průkaz v ČR mít nemusím. Pokud zbraň převážím do zahraničí na závody, musím mít tzv. průkaz zbraně. Bez něj nemohu na závody.“

Jinak docela přísnou regulaci obsahují pravidla WHFTO, kde je uvedeno, co všechno nesmíme a co je zakázáno. Přesně jsou popsány např. polohy, ve kterých střílíme, manipulace se zbraní, bezpečnost a další. Před každým závodem se s těmito pravidly musíme vždy seznamovat.“

Jak vlastně probíhají závody, kterých se účastníte?

„Druh soutěže má zkratku HFT (z anglických slov „hunter field target“ – sportovní střelba na terč). Na závodě máme 40 stanovišť a střílíme 40 ran (1 stanoviště = 1 rána). Podle pravidel máme na každou ránu limit 2 minuty od příchodu na stanoviště. Na každém stanovišti je sklopka (druh terče, plechová silueta „sklopná po zásahu“) ve vzdálenosti 7 až 42 m. Paradoxně jsou terče na 7 metrů nejtěžší, protože v puškohledu vidím jen zamlžené kolečko. Střílíme pouze jednou zbraní, kterou si nastavíme a seřídíme před závodem. V průběhu závodu máme zakázáno jakékoliv další zásahy do zbraně, což kontrolují komisaři. Vzdálenost terče musíme odhadnout. To je jeden z hlavních rozdílů mezi naším sportem a ostatními druhy sportovní střelby. Třeba v kategorii FT si mohou zbraň seřadit podle vzdálenosti terče nebo podle počasí před každým výstřelem. Jinak závody probíhají většinou v lese, ve skalách, občas je pár stanovišť v otevřené krajině, třeba na louce. Střílíme i nad vodou, kde se diabolka zase chová o něco jinak. Oblast, kde probíhají závody, je samozřejmě označena výstražnou páskou a informace o probíhajících závodech se vyhláší v okolí. Velice často se ale stává, že i přesto se nám tam zatoulá nějaký houbař nebo turista. To pak rozhodčí přeruší závod a takového člověka vyprovodí.“

Potřebujete na závody velký prostor?

„Těch míst, kde to jde, ubývá. Závody si nemůžeme udělat, kde se nám zachce. Lesy jsou obecní nebo soukromníků a ti se musí dohodnout. Míst není mnoho a je to čím dál složitější.“

S tréninkem to asi také nebude jednoduché... Trénujete často?

„Jednou za 14 dnů a vím, že to nestačí. Léta jsem chodil trénovat tady kousek od domu do aleje ke Kalvárii. Pokud nikoho neohrozím nebo neomezím, tak mi to zákon nezakazuje. Před pár lety jsem s tím ale musel přestat. Cho-

Weihrauch HW 100

díl jsem tam brzo ráno, kdy lidé ještě téměř spali. Chodil jsem tam navečer, kdy už lidé ven nechodili. Stávaly se případy, kdy se tam vyskytl vždy jeden konkrétní člověk, a bylo po tréninku. Vždycky jsem raději ustoupil a odešel. Pak se tam samozřejmě vyrobili také pejskaři. Tak jsem si řekl konec, budu jezdit trénovat do Bohumína, protože tady není kde. Na nikoho se nezlobím. Lidé tady přibyli, chodí na procházky, venčí psy, tak to prostě je. To, že moc není kde trénovat, je také podle mě důvod, proč tento koníček neprovozuje větší množství lidí.“

Závodíte za každého počasí? I když se zvedne vítr nebo začne pršet?

„To nikoho nezajímá. Když je průtrž mračen, všichni musí střílet. Když je vichřice nebo padají kroupy, všichni musí střílet. Schovat se můžeme jen, kdyby hrozilo nebezpečí poškození zdraví, třeba pád stromu. V Jeseníkách jsme zažili bouřku a všech 50 nás bylo úplně durch. Nikdo to nevzdal. Na mistrovstvích Evropy nebo světa se podle pravidel WHFTO staví 2 tratě. Polovina soutěžících střílí trať A, polovina trať B. Na druhý den se vymění a jejich výsledky se zprůměrují.“

Doslechl jsem se, že jste v posledních letech dosáhl na pěkné umístění na mistrovství světa, je to tak?

„Ano, ale opravdu bych se tím nechtěl chlubit. Za svůj největší úspěch považuju 11. místo na mistrovství světa v Polsku v roce 2019, kde soutěžilo 360 lidí. Toho si nejvíce vážím. Toto mistrovství bylo pro české barvy docela úspěšné, protože z České republiky se nás do 11. místa vešlo asi 5. I v kategorii juniorů zvítězil náš kluk a naše holka brala 3. místo. Když jsem více trénoval, tak jsem se pohyboval kolem 8. místa v ČR. Teď jsem asi na 12. místě.“

Na závěr bych se Vás ještě zeptal, zda si v souvislosti s Vaším koníčkem vzpomenete na nějakou zajímavou příhodu.

„Vždycky před závodem se povinně opakují pravidla chování se zbraní (tzv. briefing), protože bezpečnost je na 1. místě. Byli jsme tehdy ve Stárkově v Adršpašských skalách no a přišel k nám jeden starý nováček. Byl ten briefing a on tam tak stál a ptal se „hele kluci mohl bych si to s váma taky zkusit?“ Kolega Jakub, který nám přednášel pravidla bezpečnosti, říká „tak, další z věcí je taková, že si nikdo nesmí opírat zbraň o chodidlo. To je zakázaný, jinak vyletíte.“ A ten nováček přišel a první co udělal, tak vytáhl flintu, dal si ji na nohu a poslouchal. Najednou bum! A tady je ten případ. No nestřelil se do boty!? Měl to natažený.

Naštěstí bez následků, zachránily ho kožené boty. Kolega Jakub mě potom pověřil dohledem nad tímto nováčkem, který nám právě ukázal, co se nesmí. Tak jsme se navzájem představili, že si budeme tykat. Padly dvě rány a já říkám „ty Míro, ty seš ale dobrý.“ Padlo pět ran a on měl všechny zásahy. V hlavě si říkám „chlapče on myslím bude učit tebe, než ty ho.“

Vždyť přeci udělal školáckou chybu...

„Udělal školáckou chybu. Ale když se podíváš na výsledky na mistrovství světa, Evropy, ČR i regionálních závodů, tak všude v kategorii veteránů figuruje jméno Miroslav Trudič. Ten, kterého jsem měl učit, tak je světová jednička ve střelbě. Nikdo to nevěděl. Takovej starej děda. Mimo jiné je taky úspěšný režisér dokumentárních filmů z celého světa. Když po závodech sedneme, tak vykládá, jak třeba natáčel na Papui Nové Guineji a týden chodil mezi lidojedy. V Maďarsku na mistrovství světa třeba vyhrál mezi seniory a pak taky jako nejlepší střelec celého mistrovství.“

Jaké by měl mít takový střelec předpoklady?

„Hlavně vyrovnanou hlavu. Všechno je to o hlavě. Pokud myslíš na něco jiného nebo posloucháš lidi, co si o tobě vykládají, je to špatně. Musíš umět vypnout. Je vyžadované, aby se soutěžící za tebou nebavili a nerozptylovali tě. Taky se nesmí na závodech kouřit. Díky kouři totiž lépe odhadneš směr a sílu větru. Nesmí se používat telefon, protože díky tomu někteří podváděli a komunikovali mezi sebou. Dělávali to často Poláci. O penězích to až tak není. Slušnou flintu koupíš za 10 tisíc, puškohled za 6 tisíc a můžeš střílet. Diabolky (500 ks) stojí asi 300 Kč. Sportovní střelbu dělají manažeři, lékaři, psychiatři, psychologové, ředitelé. Na závodech a tréninzích se s nimi setkávám. Říkají, že je to pro ně relax, potřebují vypnout. Takže je to o hlavě.“

Pana Valcháře můžete mimo jiné vidat v létě na hodových oslavách při nedělních soutěžích pro děti. Má na starosti zpravidla stanoviště se vzduchovkami a trpělivě vysvětluje dětem, jak uchopit vzduchovku, nabít ji a správně zamířit. Děkuji panu Valchářovi za ochotu a pomoc při hodových oslavách i s organizací loňského Branného dne a samozřejmě za tento více než dvouhodinový zajímavý rozhovor. Přeji mu, aby jej jeho netradiční koníček bavil a těšil i nadále.

Rozhovor vedl Jan Blaho, starosta obce

Termíny úhrady poplatků v roce 2023

1. 3. – 31. 3. 2023	místní poplatek za komunální odpad – 720 Kč na osobu ročně (úlevy a osvobození dle čl. 7 obecně závazné vyhlášky č. 2/2021). Pro občany, kteří v tomto roce dosáhnou 70 a více let věku, platí sazba 540 Kč za osobu.
1. 3. – 31. 3. 2023	místní poplatek za psa ve výši 100 Kč , za každého dalšího psa 150 Kč.
1. 8. – 31. 8. 2023	poplatek za vypouštění odpadních vod (stočné) na rok 2023 činí 1 600 Kč na osobu ročně .

Poplatek může být hrazen v hotovosti nejlépe v úřední dny v kanceláři Obecního úřadu Luběnice. Stejně tak je možné využít bezhotovostní převod na účet obce č. 1814213309/0800.

Variabilní symbol je číslo popisné. Částku je nutné zaslat v příslušné výši a včas (základní, případně snížená sazba poplatku vynásobená počtem osob přihlášených na jedno č. p. apod., analogicky u poplatku za psy). V případě dotazů se neváhejte obrátit na referentku Obecního úřadu Luběnice nebo na starostu.

Odpadové hospodářství obce

Sběrné místo Luběnice

Největší novinku v odpadovém hospodářství naší obce v minulém roce představuje bezesporu říjnové otevření sběrného místa v areálu čistírny odpadních vod. Naproti budovy čistírny došlo v letních měsících k vytvoření zpevněné plochy, na které jsou umístěny nové kontejnery na bioodpad, velkoobjemový odpad, nebezpečný odpad a kovy. Součástí sběrného místa jsou také nádoby na papír, plast, sklo, komunální odpad a klecový kontejner na elektroodpad.

Sběrné místo slouží pouze občanům obce Luběnice, kteří řádně platí místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství. Slouží dále majitelům nemovitostí na území obce, kteří nejsou občany obce. Na sběrném místě je možné odevzdat výhradně jen odpad z domácností či jiných nemovitostí, který vznikl na území obce Luběnice. Sběrné místo není určeno pro odpad, který pochází z podnikatelské činnosti.

Obsluha sběrného místa má právo po osobách odevzdávajících odpad požadovat předložení platného občanského průkazu, aktuálního výpisu z katastru nemovitostí či jiného dokladu, kterým osoba odevzdávající odpad prokáže svůj trvalý pobyt v obci Luběnice či vlastnictví nemovitosti na území obce. V případě nepředložení některého z výše uvedených dokladů na výzvu obsluhy nebude možné odpad na sběrném místě odevzdat.

Na sběrném místě **JE MOŽNÉ ODEVZDAT** objemný odpad, bioodpad, drobný kovový odpad, nebezpečné odpady, elektroodpad, plasty, papír, sklo, jedlé oleje a tuky z domácností uzavřené v PET lahvích, zářivky a jiné světelné zdroje, baterie, dřevo, směsný komunální odpad a barvy. Všechny ostatní druhy odpadů zde **ODEVZDAT NELZE**. Podrobnější informace jsou uvedeny v Provozním řádu sběrného místa.

Ve dnech pracovního klidu (státní svátky a ostatní svátky) bude sběrné místo uzavřeno.

Otevření sběrného místa a s tím spojená možnost odevzdávání odpadů po celý rok mimo jiné znamená, že již na návsi nebudou probíhat tzv. sběrové soboty – mobilní sběry velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Změna nastala také ve vztahu ke společnosti CENTRA CZ s.r.o., se kterou byla ukončena smlouva. Od 1. 10. 2022 je tedy možné ve sběrném dvoře v Lutíně odevzdávat odpad již jen za úplatu dle aktuálně platného ceníku. Výše uvedené reflektuje také aktuální obecně závazná vyhláška č. 1/2022 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství, dostupná na webu obce či v kanceláři obecního úřadu.

Nově pořízené kontejnery a nádoby na odpad

Odpady Olomouckého kraje

Velice důležité rozhodnutí v oblasti odpadů padlo v samotném závěru minulého roku na 2. zasedání zastupitelstva v novém volebním období. Zastupitelé totiž jednohlasně schválili vstup naší obce do spolku Odpady Olomouckého kraje, z. s., což považují za krok správným směrem. Idea spojení obcí a měst za účelem společného celokrajského řešení problematiky odpadů je diskutována téměř 10 let. V posledních měsících však nabrala zcela konkrétních a reálných obrysů. Naše obec se rozhodla nestát stranou, nespolehat se na trh a nadnárodní firmy, a zvolila společný postup.

Rok 2030 přinese konec skládkování. Bude potřeba odpady využívat buď k materiálové recyklaci, nebo energeticky, tedy spalováním. V kraji máme a budeme mít několik takových kotlů připravených přijímat upravený odpad ve formě tuhého alternativního paliva. Pokud chceme odpady co nejvíce nasměrovat k recyklaci a případně ke spálení, je třeba je upravit v příslušném zařízení. A právě takové chceme společně vybudovat. Moderní optická dotřídňovací linka bude ve vlastnictví měst a obcí, a ty pak budou mít kontrolu nad odpadovými toky a tedy částečně i nad cenou za tyto služby. Takové zařízení dá městům a obcím jistotu, kam s odpadem po roce 2030. Technologické řešení zase umožňuje variabilitu, abychom případně s rozvíjejícím se recyklačním odvětvím mohli dávat k recyklaci stále více odpadu. A v neposlední řadě dává obcím a městům, tedy akcionářům společnosti, kontrolu nad ekonomikou a celkovým provozem tohoto zařízení. Více informací k tomuto záměru najdete na <https://odpadyolomouckehokraje.cz/>.

Jan Blaho, starosta obce

Otevírací doba sběrného místa Luběnice

LETNÍ OBDOBÍ (1. duben – 31. říjen)	ZIMNÍ OBDOBÍ (1. listopad – 31. březen)
Středa 17 – 18 hodin	Středa 17 – 17:30 hodin
Sobota 9 – 10 hodin	Sobota 9 – 9:30 hodin

O předpověditelnosti

Motto: „Dubio, ergo cogito, cogito, ergo sum – Pochybuji, tedy myslím, myslím, tedy jsem.“ – René Descartes

Je to divné slovo ta „předpověditelnost“. Není příliš používané, „in“ jsou spíše odborně znějící slova jako predikce či prognóza, nicméně žádné z těchto cizokrajných slov neobsahuje základní podstatu slova „předpověditelnost“. Tedy vlastně

velmi jednoduchou otázku: Může dojít k nějaké události, která nás, pokud by k ní tedy došlo, může stát hodně peněz (zdražení), hodně práce (přírodní katastrofy), může nám jít o život (epidemie), atd.? A teď řeknu to slovo: s jakou „**pravděpodobností**“ tato událost nastane? Je to, co se může stát, natolik vážné, že musíme mohutně začít šetřit, že nás třeba zavřou do

karantény, nebo že udeří sněhová kalamita a my musíme mít doma dostatek zásob na přežití, a podobně? Toto trápí lidstvo odjakživa, takže ani dnes, i když jsme o něco vyspělejší, s řešením prastarého problému „co když?“ se potýkáme v podstatě bez přestání.

Zmínil jsem se o „pravděpodobnosti“ toho, že událost nastane. Co to je a jak to zjistíme? Zabývá se tím matematická disciplína, zvaná pravděpodobnost a statistika. Přiznám se, že jsem původně chtěl v tomto textu vysvětlit alespoň základy tohoto vědního oboru, ale velmi rychle jsem toho nechal. Připadal jsem si, totiž, jako slavný fyzik Hawking, který chtěl jednoduchým způsobem, bez matematických vzorců, vysvětlit Einsteinovu obecnou teorii relativity. Jeho kniha „Stručná historie času“ se sice stala slavným bestsellerem, ale silně pochybuji o tom, že jí pochopilo více než, řekněme, 5% čtenářů, kteří navíc nutně museli mít představy o ne pouze základní fyzice. O to více se o tom „odborné“ tlachalo na večírcích, na pracovištích, obecně na různých společenských událostech.

V posledních letech zažívají statistika spolu s pravděpodobností podobný společenský „boom“ jako kdysi Einsteinova teorie relativity, či kvantová fyzika. Opět existuje mizivé procento lidí, kteří této vědě opravdu rozumějí, o to více však o tom drtivá většina tlachá, kecá a šíří škodlivé nepravdy. Různé výzkumy veřejného mínění, předpovědi pravděpodobností chování ptáků, či srážky planety země se smrtícím asteroidem, účinky zázračných medikamentů, atakdale, atakdale... Člověk nad tím může mávnout rukou, o odborníka se může pokoušet mrtvice, média mají o čem „odborné“, hlavně pak hloupě psát, politici „kvalifikované“ řečnit a činit „převratné“ závěry. Jenže...

Pokud něčemu nerozumíme, jako například Přírodě, je to tomu „něčemu“, zvláště pak Přírodě srdečně jedno a funguje to podle svých, hloupostí lidskou přehlúšených, zásad. Ona matematika není žádná samoúčelná věda, právě naopak. Je to jakýsi „jazyk“, který umožňuje drobnými a opatrnými krůčky se hlubokým tajemstvím třeba té Přírody, obecně zásadám existence nejen našeho světa, ale i celého Vesmíru, přibližovat. Žádná skutečná věda se bez ní neobejde, naopak každá pavěda jí důsledně potírá. Proč? Matematika je totiž v pravém slova smyslu „absolutní“. Jakmile cokoli v rámci matematiky tvrdíte, nesmí to být ve sporu s tím, co bylo za tisíce let její existence podobným „absolutním“ způsobem tvrzeno a hlavně pak dokazováno. Jistě můžete tvrdit, že $1+1$ nejsou 2, musíte však pro to stvořit nějaký matematicky korektní svět, kde platí třeba, že $1+1=10$. Hloupost? Ó nikoliv. Setkáváte se s tím každodenně, je na tom postavena celá naše informační společnost (počítače, telefony, atd...) a říká se tomu v matematice Booleova algebra, tedy struktura postavená na tzv. dvojkové soustavě.

Takto se může zdát, že rozpoznat nějaké pavědecké hlouposti je pro běžného smrtelníka – nematematika prakticky nemožné. Ale kdepak! Tak hrozné to není, protože člověk je pro tento zdánlivě náročný úkol z podstaty skvěle „vyzbrojen“. Ona matematická logika, tedy postup, kterým se máme ubírat, když máme dojem, že z nás někdo dělá hloupé stádo, není nic jiného než to, co před 2500 lety „poskládal“ do formy jistého souboru pravidel starořecký filosof Aristoteles a co s nebezpečnou silou platí dodnes. Studovky Aristotela? Není to nezbytné. Tomu, čím je člověk vybaven, a co by měl umět používat, se říká zbytečně nadnesené, i když správně „kritické myšlení“ (autor R. Descartes – francouzský filosof – 17. století, viz motto tohoto textu). To znamená, pokud mi někdo něco tvrdí, ať již je to kdokoli, musí mě o tom přesvědčit na základě neotřesitelných argumentů, a mně – nejlépe všeobecně – známých, praxí mnohokrát prověřených postupů. Samozřejmě, že pokud je dotýčný, co se vzdělání týče, mnohem výše než já, je jeho věcí, aby použil pro nás oba přijatelného slovníku. Tomuto postu-

pu, vlastně „hledání a nalézání“ pravdy, se od nepaměti říká „selský rozum“. Mluví se hodně o ohrožených druzích, kterým hrozí vyhynutí. Obávám se, že tím z nejvíce ohrožených je právě tento způsob myšlení.

Tedy vezměme onen selský rozum za jakýsi nástroj pro zkoumání každého tvrzení, kde to považujeme za nutné (dnes prakticky tvrzení téměř každého, zvláště pokud je jeho nositelem politik, či novinář). Dalším neocenitelným doslova „drahokamem“, který nám lidem byl dán k hodnocení toho, co se kol nás děje, a co se případně dít může, je naše historická paměť. Tedy písemně, mluvenou řečí, přesně či pomocí pranostik a proroctví nám přes staletí předávaná moudrá zkušenost našich předků. To je náš obrovský statistický soubor, který nám říká, že se tehdy dělo to a to, za těch či oněch okolností. Z tohoto obrovského souboru informací se můžeme například dozvědět, že smrtící epidemie přicházejí s jistou pravidelností, že nějak k lidstvu patří a že je tedy moudré se na ně připravit. Zajímavé je, že se tyto staleté zkušenosti mohou shodovat i s velmi sofistikovaným aparátem matematické statistiky. Takto byla „předpovězena“ počátkem 21. století světová pandemie vysoce nakažlivé choroby. Z vlastní zkušenosti vím, jak bylo tehdy prakticky nemožné přesvědčit odpovědné politické instituce o tomto nebezpečí. Vše bylo tehdejšími politickými představiteli označeno téměř za „šíření poplašných zpráv“. Všechny návrhy organizačních zásad a postupů, které by společnost na tuto hroživou situaci připravily, byly spolu s jejich autory doslova smeteny z povrchu zemského. Zoufale tragický výkon vládnoucích kruhů (nejen u nás) v moment, kdy tato „morová rána“ téměř přesně v předpovídaný okamžik (100 let po epidemii smrtící „španělské“ chřipky) nastala, způsobil obrovské škody nejen ekonomické, ale také společenské, o zbytečných obětech epidemie raději nemluvě. Ano, bylo to samozřejmě vinou neschopnosti tehdejších zodpovědných s jedinou „omluvou“. Zásadní příčinou byli jejich předchůdci, kteří „rázně“ zúčtovali s těmi, kteří se snažili společnost i vládní složky na tuto situaci připravit.

Můžeme konstatovat, že celá řada problémů, ne-li jejich drtivá většina, s nimiž máme v současnosti co do činění, je způsobena právě tím, že nerespektujeme dvě uvedené poměrně jednoduché zásady, tedy selský rozum a historickou paměť. Dokonce to vypadá tak, že se tak podobně dělo i v minulosti a obávám se, že se tak bude dít i v budoucnosti. Proč? Existuje totiž ještě jeden nebývale krutý přírodní zákon, poprvé takto definovaný v kybernetice, který konstatuje, že zkušenost je nesdělitelná. Ano, určitě se chováme velmi moudře, pokud zkoumáme, jak se naši předkové chovali v historických situacích, podobné té naší, s níž si většinou nevíme rady. Problémem je to, že je to příliš složité a časově náročné, tedy abychom nebyli tímto „staromilstvím“ zdržováni v našem budování „radostných zítřků“, mávneme nad tím rukou a odhodlaně se řítíme vstříc dalším katastrofám, které by nemusely, pokud se jim nelze vyhnout, být tak drastické. Tak jako se vědělo o hrozbě celosvětové epidemie, podobně se dal očekávat válečný konflikt v Evropě, což bylo víceméně jasné nejpozději roku 2014, kdy Rusko anektovalo poloostrov Krym. My jako národ máme nejen s Ruskem své zkušenosti, a ne zrovna dobré. Před třiceti lety jsme však žádným způsobem nebyli schopni vysvětlit našim novým „přátelům“ ze Západu, že vše zdaleka ještě není vyřešené. S poněkud blahosklonným úsměvem byla naše upozornění na nebezpečí ruské rozpínavosti, která má historickou logiku, bagatelizována. A dnes? Vzhledem k tomu, že zkušenost je opravdu nesdělitelná, tak jsme nuceni hroživé důsledky lidské pýchy, povýšenosti a arogance znovu zažít.

Otakar Vychodil,
kronikář obce Luběnice

Moje tříkrálové postřehy

Každým rokem v lednu probíhá v naší obci národní sbírka zvaná Tříkrálová, jejíž původ lze hledat v křesťanské tradici koledování na Tři krále (tj. 6. ledna). První sbírka v novodobé historii proběhla v roce 2000 a hlavním iniciátorem byl tehdejší arcibiskup Jan Graubner. V tom roce probíhala pouze v olomoucké arcidiecézi a pořádala ji Arcidiecézní charita Olomouc. Následující rok byla pro velký úspěch zorganizována na celém území naší republiky Charitou České republiky a v této podobě trvá dosud.

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí v České republice. Do koledování je zapojeno kolem 50 tisíc dobrovolníků v celé zemi, což je úžasná věc a bez těchto ochotných a nadšených pomocníků by se tato akce nikdy nepodařila v tak velkém rozsahu uskutečnit. Celkové výtěžky z darů dosahují v celé ČR už stamilionů korun.

U organizování „tříkrálovky“ v Luběnicích jsem byla vlastně od začátku. Byli jsme nadšení, že můžeme být součástí nové dobré věci a děti se těšily na to, že půjdou v kostýmech a že si možná vykoledují něco sladkého. Nevěděli jsme do čeho jdeme a jak se vlastně koleduje. Organizačně měla všechno připravené doma paní Bednaříková jako hlavní koordinátor, vzpomínám si, že jsme měli u ní sraz v sobotu ráno, než se vycházelo koledovat. Bylo nás šest skupinek (každá skupinka má jednoho vedoucího a tři koledníky – krále) a děcka jsme oblékali do starých sukni, šatů – prostě kdo co doma našel, tak se nějakým způsobem upotřebilo, abychom z dětí udělali „tři krále“. Paní Bednaříková měla také doma vyrobené papírové koruny na hlavu, některé jsou zachovalé a stále se používají.

Postupně, jak šla léta, se počet skupinek zredukoval na dvě a převzala jsem po paní Bednaříkové funkci koordinátora a zároveň vedoucí jedné skupinky v naší obci, druhou vedoucí skupinky byla Věra Burešová. Vždycky jsme se u nás doma připravili, děti jsme „nastrojili“ – to už ale do nových ušitých kostýmků – pelerínek a vyrazili do ulic na koledu. Ačkoliv jsme měli dvě skupinky, koledování nám většinou zabralo celé dopoledne. Ať sněžilo, nebo mrzlo, šlo se za každého počasí. Děti byly kolikrát

promrzlé a utahané, ale strašně statečné. A navíc to za tu námahu stálo, měly vždy tašku sladkostí, sotva to stačily unést. Tímto musím poděkovat především dětem z rodiny Tomkovy, protože měly vždy největší ochotu a nadšení a ptaly se už dopředu, kdy se půjde koledovat.

Moje skupinka koledníků vyrazila v sobotu dopoledne směrem k Lutínu, druhá skupinka zase ke Slatinicím a k Ratajím. Vždycky jsme měla obavy, zda nás někdo nevyhodí ode dveří nebo jestli na nás někdo nevypustí psa. Pes na nás nikdy neútočil, ale jedna paní ano, přímo nás slovně odehnala ode dveří, takže do toho domu už jsme nikdy koledovat nešli. Každé koledování ale pro mě bylo převážně radostným zážitkem. Moc rádi jsme chodili k paní Alexové, která od rána čekala za oknem až zazvoníme, taky k paní Snášelové a Páleníkové – vždy s úsměvem a s vděčností čekaly na naši návštěvu. Sice už nejsou na světě, ale nedá se zapomenout na jejich štědrost.

Samozřejmě takových lidí je v Luběnicích hodně a jsem překvapená, že i mladá generace je této charitní akci hodně nakloněna. Nejde tolik o to, kolik peněz se hodí do kasičky, ale jde především také o osobní kontakt s lidmi v naší vesnici. Poslední dva roky byly poznamenány Covidem a omezením všech aktivit, proto i tříkrálová sbírka probíhala v omezeném režimu. Jedna kasička byla na obecním úřadě a druhá v obchodě. Teď už snad bude zase všechno probíhat tak, jak má. Někdo zazvoní u dveří, vy otevřete a uslyšíte: My tři králové jdeme k Vám, štěstí, zdraví vinšujem Vám...

Věřím, že se bude tříkrálové sbírce nadále dařit a přeji malým i velkým koledníkům v Luběnicích pěkné a štědré koledování.

Jitka Šitavancová

Tříkrálová sbírka 2007

Obec Luběnice a Mateřská škola Luběnice
Vás srdečně zvou na tradiční

OBCNÍ PLES

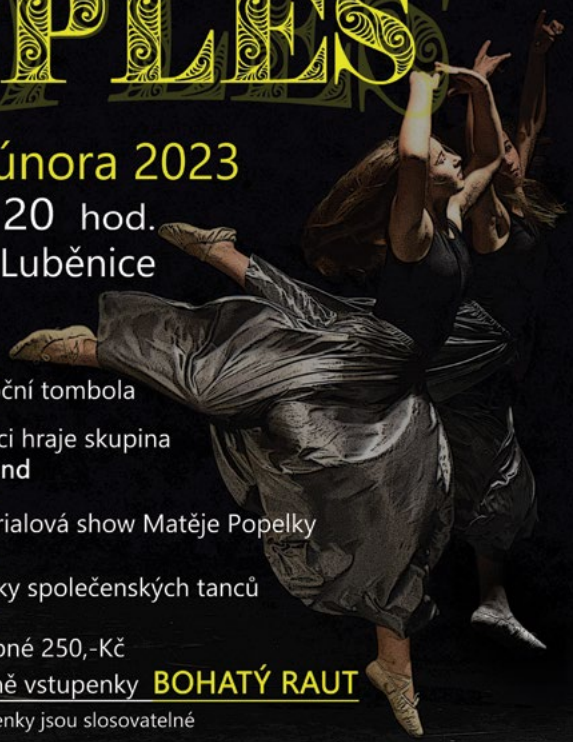
23.

4. února 2023
ve 20 hod.
KD Luběnice

- Půlnoční tombola
- K tanci hraje skupina LIFBand
- Biketrialová show Matěje Popelky
- Ukázky společenských tanců

Vstupné 250,- Kč
V ceně vstupenky **BOHATÝ RAUT**
Vstupenky jsou slosovatelné

Předprodej vstupenek a rezervace míst na tel.: 595 954 297, 732 636 298
nebo na email: ou@lubenice.cz. Možno i osobně v kanceláři OÚ Luběnice.

Termíny svozu odpadů v obci Luběnice v roce 2023

LEDEN							ÚNOR						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
26	27	28	29	30	31	1	30	31	1	2	3	4	5
2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12
9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19
16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26
23	24	25	26	27	28	29	27	28	1	2	3	4	5
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
BŘEZEN							DUBEN						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
27	28	1	2	3	4	5	27	28	29	30	31	1	2
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23
27	28	29	30	31	1	2	24	25	26	27	28	29	30
3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7
KVĚTEN							ČERVEN						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
1	2	3	4	5	6	7	29	30	31	1	2	3	4
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25
29	30	31	1	2	3	4	26	27	28	29	30	1	2
5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9
ČERVENEC							SRPEN						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
26	27	28	29	30	1	2	31	1	2	3	4	5	6
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27
24	25	26	27	28	29	30	28	29	30	31	1	2	3
31	1	2	3	4	5	6	4	5	6	7	8	9	10
ZÁŘÍ							ŘÍJEN						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
28	29	30	31	1	2	3	25	26	27	28	29	30	1
4	5	6	7	8	9	10	2	3	4	5	6	7	8
11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15
18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22
25	26	27	28	29	30	1	23	24	25	26	27	28	29
2	3	4	5	6	7	8	30	31	1	2	3	4	5
LISTOPAD							PROSINEC						
po	út	st	čt	pá	so	ne	po	út	st	čt	pá	so	ne
30	31	1	2	3	4	5	27	28	29	30	1	2	3
6	7	8	9	10	11	12	4	5	6	7	8	9	10
13	14	15	16	17	18	19	11	12	13	14	15	16	17
20	21	22	23	24	25	26	18	19	20	21	22	23	24
27	28	29	30	1	2	3	25	26	27	28	29	30	31

Legenda bio komunál plast, papír sklo svozová sobota

LUBĚNICKÝ MIX

Zlom, sazba a tisk: Computer Media s.r.o., Olomoucká 28, 796 01 Prostějov. Nákladem 200 výtisků vydal Obecní úřad Luběnice v lednu 2023.
OÚ Luběnice, Luběnice 140, 783 46 Těšetice, okr. Olomouc. Tel. 585 954 297; e-mail: ou@lubenice.cz; www.lubenice.cz